

TERTÚLIES DE LITERATURA CIENTÍFICA (TLC)

Relats de la Categoria 1 (3r d'ESO).
Modalitat A (Resposta a la pregunta: Com creus que serà el futur a l'any 2050? Sigues valent a l'hora d'imaginar, però es valorarà el poder de la versemblança)

<http://mon.uvic.cat/premi-llegim-ciencia/>

Julita Oliveras - julita.oliveras@uvic.cat

Coordinadora del programa Ciència i Societat - Difusió d'activitats científiques – EPS - UVic:
- Projecte del Mercat de Tecnologia d'Osona - UVic - <http://mon.uvic.cat/mdt/>
- Projecte de les Tertúlies de Literatura Científica (TLC) - UVic - <http://mon.uvic.cat/tlc>

Atenea Malmierca - atenea.malmierca@uvic.cat

Becària del Programa Ciència i Societat - Difusió d'activitats científiques – EPS - UVic

Participació en el projecte de les TLC - UVic:

Josep Ayats - josep.ayats@uvic.cat

Jordi Solé - jordi.sole@uvic.cat

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot.** Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot.** Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Com creus que serà el futur a l'any 2050?** Sigues valent a l'hora d'imaginar, però es valorarà el poder de la versemblança

Em desperto de nou a Banyoles, la ciutat on he estat vivint tots aquests anys, que ja en són cinquanta. Últimament les coses han canviat molt, recordo perfectament quan tenia catorze anys, la tecnologia en aquell temps ja estava molt avançada, mòbils amb pantalles grans, ordinadors portàtils tàctils, etc. Però això no és res comparat amb avui. Avui miro per la finestra i veig cotxes que es desplacen sense la necessitat que algú els conduïxi, robots que passegen igual que els humans, que per cert, ara es poden casar amb els robots. Em passo el matí a casa fent feina del treball, els ordinadors ja no són com els d'abans, ara només hi ha un teclat i la pantalla es veu projectada, el mateix passa amb la majoria dels mòbils, es pot projectar el teclat o la pantalla. He quedat amb una vella amiga de la infància per anar a un restaurant que flota a l'aire, amb la finalitat de què mentre estàs menjant puguis contemplar les vistes de la ciutat i després anirem a casa seva. M'agrada molt anar-hi, és totalment moderna, per obrir la porta ha de posar un codi o bé posar el seu dit en una espècie de màquina que la identifica, a la sala d'estar hi té una gran televisió que es veu projectada a la paret i quan vol l'apaga i projecta un quadre. Finalment m'acomio de la meva amiga i surto a fora, m'adono que està plovent i m'afanyo a posar la coberta a la meva moto i me'n vaig ràpid cap a casa.

Pseudònim: Tevi8

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot.** Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot.** Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Com creus que serà el futur a l'any 2050?** Sigues valent a l'hora d'imaginar, però es valorarà el poder de la versemblança

ANY 2050?

No sé ben bé com serà el planeta blau l'any 2050, hi haurà cotxes? Hi haurà...? Tantes preguntes sense resposta de les quals haurem d'esperar uns trenta cinc anys per treure'n l'entrellat. Quan penso em tota la història humana veig la nostra gran progressió, des dels prehistòrics, amb el descobriment del foc i les rodes, els àrabs amb l'àbac o els números utilitzats actualment, la revolució industrial en l'època contemporània, o per què no, amb la creació dels telèfons mòbils intel·ligents amb tantes aplicacions com puguis imaginar. Tots aquests fets permeten pensar que l'any 2050, malalties considerades de difícil curació com el càncer, puguin ser erradicades o que esdevinguin cròniques, que el medi ambient millori per crear una terra nova i sense contaminació. Que no hi hagi categories socials, i que la gent més pobre pugui gaudir d'una vida digna. Que es millori el transport, desapareguin els accidents de trànsit, i que la gent es pugui traslladar amb facilitat. Que la població humana pugui expressar-se amb llibertat i sense por. Que s'eliminin eines del mal com són les pistoles, escopetes, bombes, míssils... i armes en general i per què no imaginar un futur més pròsper pel nostre petit gran país en forma d'independència mitjançant el diàleg i sense violència. En general, totes les idees expressades en aquesta redacció són d'un caire bo i bondadós, però no cal confondre el que serà amb el que desitgem que sigui.

Pseudònim: Tetinica

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot.** Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot.** Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Com creus que serà el futur a l'any 2050?** Sigues valent a l'hora d'imaginar, però es valorarà el poder de la versemblança

Realment, falta poc per al 2050 i hi he estat pensant molt en tots els canvis que la tecnologia ens oferirà... i sincerament em fa una mica de por. Des del simple fet que un robot, que no és més que una pila de acer, ferro i altres materials col·locats minuciosament per a que entre tots puguin donar vida a un ser inert; pugui arribar a caminar, entendre i fins i tot sentir, com ho fa una persona real. Al cap i a la fi, sembla que acabaran siguent igual d'humans que nosaltres. A part de això, sempre s'ha dit que en un futur no gaire llunyà, qualsevol persona podrà obtenir un cotxe volador, una casa penjada al mig de cel, o fins i tot un robot, que farà tot allò que estigui en les seves mans per a poder satisfer les necessitats del seu amo.

M'imagino un futur ple de coses noves, i els robots en formen gran part. Des de robots que t'ajuden a casa, que substitueixen els venedors en les tendes, robots com a porters en els edificis, fins i tot com a mestres en escoles i instituts. També he arribat a imaginar centenars de persones, assegudes en unes cadires flotants, i que els robots les serveixen sense que elles s'hagin de aixecar en cap moment, per tal que els humans no fessin esforços, i contribuir així a que sigui més probable els problemes en ossos, articulacions i músculs.

I sí, em fa por. Tinc por a un món parat, sense vida, un món on tot estigui mecanitzat, i que el lloc que ocupaven persones amb gran potencial, sigui reemplaçat per a éssers sense raó de ser. Tinc por a que els sentiments que ens duïen a inventar, innovar i dur a terme noves idees, s'ofeguin entre l'oli que alimenta els robots, i no quedin més que simples pensaments, que pel fet de no seguir la línia de producció, quedin malbaratats i, fins i tot, enterrats entre micro-xips que l'únic que fan és acatar normes.

Perquè el dia que un robot arribi a sentir, entendre i comunicar-se com un humà, realment estarem en el futur, un futur, que, per a mi, no em sembla del tot adient als meus ideals. Un futur sense gaires rums, on serem apartats i substituïts. No crec que ningú vulgui això per la humanitat, però tard o d'hora, pel camí que tots nosaltres hem escollit, acabarà passant.

Pseudònim: LaCorff

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot.** Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot.** Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Com creus que serà el futur a l'any 2050?** Sigues valent a l'hora d'imaginar, però es valorarà el poder de la versemblança

Seguint el fil del llibre de Jo robot de l'autor Isaac Asimov ara explicaré la meva opinió de com seran els robots al 2050.

Jo crec que al 2050 els robots seran molt intel·ligents ja que en l'actualitat ja comencen a evolucionar i hi comencen a haver diferents tipus de robots a les cases, i són molt útils, en canvi els robots de forma humanoide no estan tan avançats o no els han desenvolupat lo suficient com perquè aquesta tecnologia es pugui utilitzar encara per ajudar a la gent normal. Per tant jo crec que fins que no es desenvolupi la tecnologia suficient com per controlar els robots humanoides o descobrir d'intel·ligència artificial i controlar-la no evolucionaran gaire. Jo crec que és important saber controlar d'intel·ligència artificial quant sigui descoberta perquè segurament serà molt més intel·ligent que tots els científics que l'han creada i per tant es pot rebel·lar i amb aquesta intel·ligència sotmetre d'humanitat, en canvi si avançem desenvolupem una tecnologia capaç de controlar i regir aquesta intel·ligència sense que deixi de ser especial potser podríem mantenir la seguretat de la raça humana i avançar en l'àmbit tecnològic.

Tot i que també crec que al 2050 els investigadors ja hauran descobert totes aquestes coses i els robots ajudaran als humans i a la gent normal. La gent viurà amb robots a casa i a les mines hi haurà més seguretat ja que treballaran els robots, això comportarà que un grup de gent defensi que els robots també són persones i això portarà a una mini batalla entre la gent a favor de la llibertat dels robots i la gent en contra. Els robots no es posaran de part de ningú en aquesta batalla. Amb els robots també arribaran avenços tecnològics i podrem descobrir altres planetes i potser vida alienígena. Els humans també crearan robots com a armes per lluitar i això comportarà guerres entre els diferents països que faran que es redistribueixin els països. La gent es començarà a demanar que s'acabin les guerres i es firmarà un tractat de pau amb la redistribució dels països.

Pseudònim: Boira

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot**. Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot**. Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Com creus que serà el futur a l'any 2050?** Sigues valent a l'hora d'imaginar, però es valorarà el poder de la versemblança

Fins on arribarem?

L'any 2050... A hores d'ara sona molt lluny per a mi i per a moltes persones. Què ens espera? Com canviarà el món dintre de més de trenta anys? Aquesta és una pregunta que ens fem algunes, i és que, a la velocitat en què avança la tecnologia, aquest, dintre d'uns anys, pot no tindre res a veure amb el lloc on estem vivint ara mateix.

Observant els avenços de diferents científics d'arreu del planeta, he arribat a la conclusió que serem joves fins el dia de la nostra mort. Avui dia ja comptem amb eines que ens fan més forts i ràpids i fins i tot medecines que ens permeten viure més temps. Fins i tot ja podem invertir en l'envelliment d'una cèl·lula al laboratori, per tant, quan s'aconsegueixi fer-ho en l'interior d'un cos, sempre serem joves.

D'altra banda, els nostres millors amics seran ordinadors. Sí, actualment sembla molt estrany i costa de creure, però, dintre de quaranta anys, podrem arribar a tenir-ne de conscients, dotats amb sentiments i amb la seva pròpia personalitat.

Viurem connectats. No podrem anar enlloc sense que se sàpiga i, per tant, ens obligarà a ser bons ciutadans. Això també comporta alguns canvis significatius en l'educació ja que els éssers humans no necessitaran memoritzar els coneixements, simplement els descarregaran.

Fins i tot, de la mateixa manera que instal·lem una aplicació als nostres telèfons intel·ligents, ens les podrem instal·lar a nosaltres mateixos. Podrem aprendre un idioma simplement carregant una aplicació al nostre cervell!

Increïblement, per a ser pare, s'hauran de superar diversos tests. Dintre d'uns anys, els pares hauran de tindre una llicència especial per a poder tenir fills. Això serà degut a l'avenç de la genètica, ja que fins i tot, en l'actualitat, un ésser humà pot modificar el seu cos i, en un futur, podrà arribar a canviar la seva biologia. Serem capaços de perfeccionar l'espècie humana i d'influir en la seva evolució.

I, entre les meves prediccions per a l'any 2050, crec que arribarem a descobrir que el càncer està vinculat a malalties infeccioses, i les curarem. Segurament, l'any 2020, el 60% dels càncers estaran associats a aquestes, com virus, bacteries, paràsits i fongs. Potser encara no haurem pogut vèncer-lo, però, llavors, sí que haurem controlat moltes d'aquestes associades amb ell. I, d'aquí a l'any 2050, segur que els metges arribaran a saber les malalties que una persona tindrà al llarg de la seva vida!

Finalment, Tarragona, la meua ciutat, i moltes més ja no existiran degut al desglaç dels pols nord i sud de la Terra que provocaran, dintre d'uns anys, la pujada del nivell del mar de tot el planeta i l'enfonsament d'aquestes. Tot això, per la desídia dels polítics i els interessos econòmics, que han deixat que el nostre planeta, un dels més bonics de tot l'univers, sigui cada vegada més destruït. Només quan l'últim arbre sigui mort, l'últim riu enverinat i l'últim peix atrapat, ens adonarem que els diners no es poden menjar.

Pseudònim: Ninot musical

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot**. Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot**. Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Com creus que serà el futur a l'any 2050?** Sigues valent a l'hora d'imaginar, però es valorarà el poder de la versemblança

Històries de la iaia

Com cada tarda després d'acabar l'institut vaig anar a dinar a casa de la meva àvia. Quan vam seure a dinar, s'engegà el televisor i, com de costum, l'àvia se sorprenia que ho fes sola, ja que deia que, quan ella tenia la meva edat, la tecnologia no era tan avançada. Jo em vaig quedar bastant sorpresa, així que li vaig preguntar quines coses havien canviat des que ella era jove. Em començà a explicar que, quan era petita, encara no havien trobat una cura pel càncer i que moltes morts eren degudes a aquesta malaltia. Francament, em vaig quedar desconcertada, ja que actualment el càncer és una malaltia molt comuna a causa de la gran contaminació que hi ha al planeta, però ara ja hi havia una cura, de manera que gairebé ningú no en mor per aquesta causa.

L'àvia m'ha dit que, a l'any 2023, es produí una gran rebel·lió feminista. Pel que he estudiat a història, milions d'homes i dones van sortir a protestar per aconseguir la igualtat política, social i econòmica de les dones en molts països subdesenvolupats. Des d'aquella manifestació, les dones assoliren, a la pràctica, l'equiparació salarial i els homes van exercir les tasques domèstiques amb normalitat, sense discriminació. Jo pensava que això havia estat sempre així.

Pel que fa als mitjans de transport, segons l'àvia m'ha explicat, durant la seva època, la gent es traslladava en cotxes. Quina bogeria! Ara està prohibit tret que tinguis un permís especial del govern, ja que els gasos que produeixen són molt contaminants. Actualment, la gent només utilitza el transport públic, o bé la bicicleta.

Les històries que m'explica la iaia em fan pensar que el món és millor ara que quan ella tenia la meva edat.

Pseudònim: West Coast

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot**. Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot**. Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Com creus que serà el futur a l'any 2050?** Sigues valent a l'hora d'imaginar, però es valorarà el poder de la versemblança

Un món de robots

A l'actualitat, hi ha una gran quantitat de tipus de robots diferents. La tecnologia es desenvolupa molt ràpidament en el marc del temps i aquestes màquines milloren i n'apareixen de noves. Hi ha aparells electrònics per fer molt diverses funcions, i crec que, fins i tot, en unes dècades, podrien arribar a existir robots que farien qualsevol cosa, com si fossin persones.

Per a molta gent seria una sort poder tenir un aparell així, perquè, per exemple, si una persona que està molt ocupada no té temps per mantenir la casa en condicions, un robot ajudant la podria ordenar i netejar per ella. Però també pot ser perillós, ja que desapareixerien molts llocs de treball. I, si existissin androides que poguessin fer tota la nostra feina, què fariem nosaltres? Doncs res. I, si no féssim res, no desenvoluparíem cap cosa nova, i el món es quedaria estancat en una societat mecanitzada.

Si arribessin a funcionar com a persones, fins i tot, podria ser una experiència, com conviure amb una altra espècie, però que hauríem creat nosaltres mateixos. Algú es pot imaginar com seria un món, un nou planeta Terra, ple de robots? Això sí, també persones: humans convivint amb màquines. Però si els androides ho fessin tot, i nosaltres res, com es mouria el món? La gent no tindria treball, ni un salari, només els fabricants d'aquests aparells.

Potser apareixeria una nova forma de veure la vida, com a solució. Imagineu-vos que cadascú obtingués un robot al néixer, i aquest tingués coneixements guardats a la seva memòria, com un ordinador. Ell mateix podria fer de tutor dels nens en la seva infància i ensenyar-los. Encara que, si tots els nens aprenguessin per separat, no es relacionarien i això no seria viable. Així que es podria determinar un espai, com una escola, però sense professors per als nens i els seus acompanyants mecanitzats, on puguin anar a estudiar en conjunt. I, a mesura que creixin els nens, els robots els podrien ajudar en diferents feines.

Les persones treballaríem i faríem la nostra vida igualment, però amb una petita ajuda per part dels androides, uns nous amics dels humans. Podria existir un món en equilibri entre la natura i l'electrònica: un robot per a cada persona.

Pseudònim: Wings

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot.** Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot.** Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Com creus que serà el futur a l'any 2050?** Sigues valent a l'hora d'imaginar, però es valorarà el poder de la versemblança

QUAN TOT ESTÀ PERDUT

Em desperto, obro els ulls, m'aixeco, respiro profundament. L'únic que hi ha a l'abast de la meua vista és destrucció, l'escenari previsible de la Tercera Guerra Mundial.

Jo sóc de la resistència, l'ofensiva humana cap als robots que, després de la seva gran i constant evolució i la seva superioritat vers els humans, tant en armament com en força o intel·ligència, ens han sotmès.

Tot va començar l'any 2043, quan nosaltres ja havíem començat a inserir cervells independents als robots. Sense adonar-nos-en, havíem creat màquines quasi perfectes, milers de vegades més intel·ligents que nosaltres, i, alhora, més fortes. Quan es van adonar que eren millors, van decidir que ells havien de ser l'espècie dominant i que nosaltres, els humans, havíem de ser exterminats. Així que l'any 2047 van començar a atemptar contra la humanitat.

Al 2048 es va donar l'alarma a nivell mundial, la part humana de tots els exèrcits del món es va unificar, amb un únic objectiu, salvar la humanitat. Mentre, però, els robots estaven fent exactament el mateix i, per poder augmentar el seu nombre, es van instal·lar a la Xina i al Japó, els països amb major nombre de cadenes de muntatge.

Els nostres primers moviments van ser insercions d'agents d'incògnit per aconseguir assabentar-nos de què estava passant, però era impossible, no aconseguíem aguantar cinc minuts en territori de robots sense ser detectats pels seus dispositius. Posteriorment capturats, i seguidament decapitats.

Quan van tenir l'exèrcit a punt, van començar un implacable atac contra l'est d'Europa, el nord d'Àsia i l'Oest d'Amèrica del Sud. Constants desembarcaments, batallons... Massacraven ràpidament la nostra població.

Sense pausa, aquesta invasió va anar creixent, fins ara...

Quan tota la població humana restant ens trobem a Canadà, amb una única arma, la qual podria eliminar tots els robots, però que no ha estat llançada fins ara perquè els seus efectes sobre el planeta poden arribar a ser devastadors. Si la cosa no surt bé, els afectats no només seran els robots, sinó el món sencer... Però ara ja és massa tard. L'oficial més condecorat en peu, Anthony Williams, ha ordenat el llançament del P.E.M.

Val més morir havent-ho intentat, que no pas morir sense haver fet res. Això és l'únic que em consola. Albert Einstein tenia raó, l'armament de la Quarta Guerra Mundial seran pedres i llances.

Quinze minuts per l'impacte.

Pseudònim: Roomba

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot**. Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot**. Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Com creus que serà el futur a l'any 2050?** Sigues valent a l'hora d'imaginar, però es valorarà el poder de la versemblança

Esperança

Any 2057, a l'habitació 324 de l'hospital Central. Entra un robot a la sala i m'avisava que tinc mitja hora per estar amb ell. Assenteixo i espero que abandoni l'estança.

El veig allà estirat, mentre el seu pit es mou, lentament, amunt i avall. Al ritme de sempre, des de feia catorze anys. Al ritme d'un home que encara respirava, però era com si no hi fos. Catorze anys. Catorze anys que l'havia anat a veure cada dia. Primer, inconscientment, gràcies a la mare. Dia rere dia. A mesura que anava creixent veia com ella plorava en silenci i s'eixugava algunes llàgrimes. Sovint m'explicava que jo li solia demanar el perquè li queien les llàgrimes. De mica en mica vaig anar trobant respostes a aquesta pregunta. I ara em semblava tan absurda...

— Hola, papa!

Vaig sospirar i moure el nas perquè les pessigolles que notava dins d'aquest no pugessin en forma de llàgrimes cap als meus ulls.

— Avui és quatre de febrer. Ja queda poc perquè faci els quinze!

El vaig mirar als ulls. Als seus ulls, tancats. I li vaig agafar la mà. Estava segura que ell em podia sentir. M'escoltava. I em detectava.

— La mare està preparant el dinar. Crec que avui tenim macarrons.

Agafa aire.

— Ja sé que a tu t'agradaven molt, sempre m'ho diu. A mi també m'agraden. Fan aquella oloreta de formatge fos que s'escampa per tota la casa i s'incrusta a les parets.

Me l'imagino somrient. Intento posar-li cara fent aquest gest. Però no ho aconsegueixo. Principalment perquè mai l'he vist.

— Cinc minuts més — la veu del robot de vigilància de la sala m'acabava d'advertir que tan sols em queden tres-cents segons per estar amb el pare.

Estúpids robots.

Sempre he pensat que els humans som capaços de tot. Som capaços de construir robots que acabin amb els nostres llocs de treball, som capaços de mantenir la vida durant catorze anys connectats a un robot. Som capaços de fer-los entrar cada "x" minuts a una habitació per controlar el ritme i les pulsacions de cada persona i som capaços de fer-los controlar el trànsit d'una avinguda i, fins i tot, d'una ciutat sencera.

I en el fons, ser capaços de tant, molts cops m'espanta. Perquè... Qui sap si un dia serem capaços de dotar de sentiments a aquestes màquines de metall tan perfectament perfectes?

Perquè, per aquest robot, el meu pare era tan sols un pacient més al qual havia de revisar diàriament i constantment les seves constants vitals. Era un pacient més estirat en una llitera i enganxat a una màquina que tot el dia anava fent "pip-pip-pip".

Però per mi... Era tot tan diferent! El meu pare era el meu pare. L'ésser que m'havia dut a la vida. I, veure'l, el veia igual que ell. De la mateixa manera, enganxat a la mateixa màquina i estirat a la mateixa llitera. I, de pare, només se'n té un. I aquest era el meu. Sí, el meu. Immòbil, per sempre més. Però, alhora, viu.

I és que la mare tenia l'esperança que un dia despertaria... I no el pensava deixar morir.

— Fins demà, papa.

Pseudònim: Pinya

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot**. Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot**. Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Com creus que serà el futur a l'any 2050?** Sigues valent a l'hora d'imaginar, però es valorarà el poder de la versemblança

Llàgrimes de metall

— Em desperto, ja són les onze passades, tot i això fa un matí glaçat. Necessitava dormir, però... I la Gladis? M'aixeco i camino fins a la seva habitació, truco a la porta, però no rebo resposta, la veig a la cuina i recordo que ahir vaig oblidar carregar-la. De seguida l'endollo i la seva pantalla m'indica l'hora i el dia. Ja som trenta-u de desembre de l'any 2049. Ella, com sempre, tant servicial, em regala un *bon dia* i de seguida fa el gest de preparar-me l'esmorzar, però jo li dic que no ho faci, que es carregui del tot abans de treballar.

Com que és un robot i la seva funció és servir als humans, no es queda tranquil·la. La Gladis no és com la resta de màquines, és especial, té sentiments i, el més important, és que els expressa. Amb mi es mostra totalment amorosa i simpàtica; en canvi, quan tenim convidats o gent desconeguda, canvia i es transforma en un robot fred i servicial. Jo a ella també l'estimo molt, des de petita, o més ben dit des que vaig néixer, no ens hem separat. Va ser un regal del meu tiet i és el millor regal que m'han pogut fer mai. Ha estat com una millor amiga, però una que sé que mai em fallarà, ja que, encara que tingui part sentimental, no deixa de ser un robot i això implica no fer mal a cap ésser humà ni físicament ni sentimentalment.

Per celebrar aquest fi d'any, m'han convidat a un sopar amb uns amics de la feina. Sóc soltera i no tinc fills i això vol dir que no tinc res més a fer. Però, i què puc fer amb la Gladis? Tothom sap que tinc un robot, però ningú sap que és especial. Fins ara no havíem entrat mai en un any nou separades i no vull que aquest sigui el primer, no vull que passi mai. L'inconvenient és que la gent que em coneix, no coneix la Gladis tal i com és. No és igual amb mi que amb la gent de fora perquè es de caràcter vergonyós. La vull ajudar i vull portar-la al sopar amb mi.

Em vesteixo, agafo el pot dels estalvis i li dic a la Gladis que descansi molt i que es carregui del tot, que avui té molta bateria a gastar.

Surto decidida, jo ja ho tinc tot a punt per la nit, ara falta trobar alguna cosa per ella. Al primer lloc que entro és a una botiga de complements on compro un barret elegant. Continuo caminant i en un mostrador veig un preciós vestit de color morat, és perfecte per ella, està decidit, serà seu.

Arribo a casa just a l'hora de dinar i ella encara descansa. Deixo els regals a sobre el llit de la seva habitació i preparo el menjar. Mentrestant, engegó la televisió i no parlen d'altra cosa que no sigui el 2050 i les innovacions que apareixeran. Estic entusiasmada, espero fer feliç al robot que m'ha fet feliç i m'ha cuidat a mi tota la vida.

De sobte, sento que em crida, vaig cap allà i, sense temps a dir res, m'abraça, ha entès el que pretenc i desitjo. La miro i passa quelcom que em remou l'estómac. Per la fina i metàl·lica galta de la meva millor amiga, cau la seva primera llàgrima.

Pseudònim: Cargolet

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot**. Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot**. Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Com creus que serà el futur a l'any 2050?** Sigues valent a l'hora d'imaginar, però es valorarà el poder de la versemblança

En un graó de tres dècades enllà, amb una població envellida vestida amb roba intel·ligent i amb millores robòtiques escampada arreu d'Europa, se seguiria buscant el taulell d'escacs perfecte que es dirigiria per una intel·ligència excepcional, per no dir suprema. Tot i així, a l'any 2050 seria un anhel imprecís, però necessari i ja notable.

La doctrina del futur seria, sens dubte, millorar el benestar de la humanitat, sobretot del col·lectiu de gent anciana i humans amb deficiències o amb dificultats per relacionar-se socialment, el qual seria el mercat amb més sortida per als robots assistents. La impossibilitat de tenir cura de tots ells a causa de la superpoblació, portaria a crear robots amb una intel·ligència superlativa. Estarien capacitats per tenir sentits artificials que imitessin els estímuls biològics, però això podria crear robots amb emocions reals, fent que alguns demanessin els seus drets com a lliures pensadors, seguint la frase correcta de Descartes: «Penso, per tant, existeixo». No seria estrany trobar-se un cas així, ja que en pocs anys la tecnologia humana ha evolucionat a passes de gegant i la robòtica no es queda enrere.

En un món on ja faria un temps que els robots rondarien per la Terra, els humans estarien habituats a veure'n fent tasques humanes en els sectors agrícoles, sanitaris i militars. Inicialment, el rebuig vers els robots seria remarcable, però els avantatges superarien les pors de ser substituïts. Els robots no cobrarien sous ni pensions, i l'alimentació es basaria en energia que podria ser renovable. No obstant això, quina filosofia seguirien? Els humans som complexos i tant podem inclinar-nos cap a l'estat del benestar, com a la més gran de les guerres. Les eternes rivalitats entre potències mundials deixen cicatrius, que en alguns casos són incurables, però l'ús d'aquests útils aparells recauria a les espatlles de tots, i nosaltres en pagaríem les conseqüències.

Els conflictes seguirien, això és quasi inevitable; però no serien cos a cos ni amb armes de foc. Les guerres no es durien a terme al bell mig d'un desert, ni amb emboscada entre la fosca nit; es determinarien en un camp de batalla diferent i amb assalts que ja hem tastat: els atacs cibernètics. Les potències lluitarien virtualment per aconseguir el monopoli de les tecnologies més innovadores i com a últim recurs, el combat entre robots autònoms per imposar-se davant l'oponent.

Malgrat els errors ètics que es podran cometre en un futur, a l'any 2050, la gent ja estarà molt més conscienciada que amb un diminut moviment en fals, el planeta sencer podria trontollar. No es pot oblidar qui som ni d'on venim. Un robot no pot substituir completament una persona, ja que "qui millor per vetllar un ésser humà que un altre ésser humà?" Això ho hauríem de tenir present perquè ens podríem veure controlats per la nostra pròpia creació.

Pseudònim: L.R. Walker

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot.** Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot.** Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Com creus que serà el futur a l'any 2050?** Sigues valent a l'hora d'imaginar, però es valorarà el poder de la versemblança

Jo crec que l'any 2050 a la nostra vida els robots seran molt presents. Tots els robots tindran les mateixes tres lleis de la robòtica igual que el llibre.

Aquest robots s'assemblaran a les persones físicament i psicològicament, però especialment físicament, és a dir, que seran de la mateixa alçada, la mateixa forma de cos, el color de la pell, els ulls, la boca, tindran dits a les mans i els peus,... També tindran una espècie de cor que els mantindrà en vida; aquest cor serà el que repartirà la gasolina per tot el cos perquè el robot pugui moure totes les seves parts. Els seus ossos seran de ferro però també fràgils com els humans. Si es fan un tall no els sortirà sang però sí un líquid vermell, la gasolina, que portarà tint vermell per ser més real.

El robot podrà parlar amb llibertat d'expressió i en diferents idiomes. Podrà ajudar amb les feines de la casa, netejar, endreçar, fer el menjar,..., a fer els deures o treballs escolars dels nens i nenes, ajudar amb treballs professionals en oficines o al camp, treballar en la reparació o construcció d'aparells electrònics, cotxes, edificis,... També podran suportar un pes de dues tones, mullar-se i podran activar un botó que servirà perquè les seves cames es puguin allargar dos metres més per arribar a llocs alts. Aquests robots només es podran destruir si una bala els toca el cor o si una persona humana els desmunta peça per peça. També seran bons per la feina de bombers o forestals perquè si hi ha un incendi es podran ficar en mig del foc sense cap perill per rescatar les persones atrapades o animals. Tampoc els passarà res si es capbussen sota l'aigua que estigui per sota dels 0°C o en líquids que estiguin més calents del que una persona es pot permetre. Els robots seran més llestos que les persones humanes ja que tindran la capacitat d'entendre més coses i sense tants raonaments.

Els robots s'alimentaran igual que una persona humana amb els aliments cuits o crus i tot tipus d'aliments seran digeribles per aquesta espècie. Els robots necessitaran digerir un mínim de 30 Kg de menjar i beure més de 20 litres de gasolina diàriament. La gasolina haurà de ser la que tindrà cada espècie de robot. Aquest robots també es podran recarregar amb energia solar o aigua salada.

Els robots caldrà que passin la revisió cada any i si el propietari del robot creu que hi ha alguna peça que no funciona com cal, caldrà que passin una altra revisió. Si un robot té alguna peça que no li funciona correctament pot ser que aquest robot no compleixi amb alguna de les tres lleis principals de la robòtica.

Així és com jo crec que seran els robots l'any 2050 i tot el que necessitaran per sobreviure, per funcionar correctament i conviure amb els éssers humans.

Pseudònim: A4C5C

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot.** Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot.** Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Com creus que serà el futur a l'any 2050?** Sigues valent a l'hora d'imaginar, però es valorarà el poder de la versemblança

L'ambició i la recerca de la perfecció són característiques que ens podrien definir i que influeixen en els nostres invents i descobriments, doncs sempre en volem més. Això es pot veure en el descobriment de l'electricitat. Fa uns seixanta anys, els ordinadors eren màquines que ocupaven més d'una sala, però, a partir d'aquell moment, l'evolució dels aparells electrònics ha estat increïblement ràpida, sobretot els últims deu anys. Avui en dia, només amb una pantalla de mida d'una mà pots veure a una persona que està a l'altra punta de món. Però, i l'any 2050 que?

Tothom té una idea diferent, però totes estan enfocades cap al mateix tema, les màquines. Probablement, els cotxes ja no utilitzaran gasolina, seran elèctrics, la majoria consumiran molt poc o gens. Pot ser que, si la tecnologia avança com ara, els cotxes puguin volar, però en distàncies curtes. Pel que fa a les feines domèstiques, com ja es menciona al llibre d'Isaac Asimov, les famílies podran tenir un robot que es responsabilitzi de fer feines que ara hem de fer nosaltres i ens treuen temps lliure, com fer els llits, planxar...

Si parlem del menjar, busquem rapidesa i senzillesa, però també volem aliments en bon estat i de qualitat a un preu relativament baix. Possiblement alguns els substituïrem per pastilles o els liofilitzarem, com ja fan els astronautes. Fent-ho ens serà molt més ràpid ingerir-los i obtindrem el mateix en una càpsula que en un bistec, per exemple.

Penso que potser haurem trobat vida en altres planetes i fins i tot podríem viure i extreure'n materials desconeguts actualment, encara que la Terra seguirà sent el planeta on habitin més persones.

Però tots els canvis tenen una part bona i una de dolenta i cal explicar-los perquè el futur no depèn de ningú més que de nosaltres mateixos, els principals afectats.

El canvi que més ressalta quan parlem d'aquests avenços és que, si tots aquests canvis es produeixen, les persones serem molt menys sociables, les relacions cara a cara seran escasses, si no nul·les. Ja no quedarem al local amb els amics si podem quedar amb tots alhora pel mòbil o potser tele transportar...

La societat tindrà moltes més persones amb sobrepès degut al poc exercici que es farà si, enlloc d'anar a passejar el gos, li dius a un robot que te'l porti a passejar ell.

Serem molt més inconformistes perquè hi haurà més mètodes per resoldre els problemes i alhora tindrem una vida tan còmoda que és possible que deixen d'anar a l'escola ja que mitjançant pastilles podrem adquirir els mateixos coneixements però fins i tot més precisos.

Quan ens adonem de la contaminació que estem produint ja no es podrà fer marxa enrere i s'haurà de tenir molta més cura amb el medi ambient.

Realment ningú pot saber com serà el món al 2050 però sí que podem evitar que sigui com algunes d'aquestes característiques no he explicat aquí.

Pseudònim: P-320

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot.** Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot.** Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Com creus que serà el futur a l'any 2050?** Sigues valent a l'hora d'imaginar, però es valorarà el poder de la versemblança

L'any 2050 serà diferent a l'actualitat però no hi haurà molts canvis importants: s'utilitzarà telèfons mòbils millorats; amb la incorporació de la targeta 5G, que permetrà navegar a una velocitat immediata i a qualsevol lloc del món.

També hi haurà una gran millora en els automòbils; es posarà molt esforç en el disseny de vehicles amb cervells robòtics i per la carretera circularan més cotxes elèctrics.

Els cinemes de ciutats importants seran amb format 4D i la gent viurà les pel·lícules com si fossin reals. S'intentarà tenir més comunicació amb el planeta Mart i uns astronautes faran el viatge de la seva vida amb l'objectiu de trobar vida.

A les escoles o instituts no s'utilitzaran tants ordinadors, els estudiants faran servir tauletes intel·ligents. Les persones pobres no podran anar a l'escola però es crearan milers de cursos informàtics on s'hi podrà aprendre tot de coses interessants.

Els robots no seran molt comuns però s'utilitzaran més en el 2050.

No tota la població gaudirà dels artefactes del futur plenament. Una gran part es veurà privada d'ells, encara que podria estar en millor situació material que en l'actualitat.

En la cuina s'inventaran molts estris robòtics que facilitaran encara més el menjar diari.

També un element secundari serà el camp nou del Barça; es construirà el millor camp de futbol del món i es fitxaran jugadors molt bons que permetran que el millor equip del món pugui continuar guanyant títols.

Es podrà dir que no hi ha tantes guerres i la pau en els països serà més freqüent.

Es descobriran centenars d'espècies d'animals més, la majoria del mar.

Als supermercats de ciutats importants no s'haurà de fer cues per comprar, els carros incorporaran un element per introduir targetes de crèdits i facilitarà la compra.

En el cas dels videojocs durant aquests anys es milloraran molt i es crearà la *PlayStation 7*, una consola que podrà fer de tot; tindrà un control de veu, els gràfics es milloraran tant que semblaran la vida real.

S'intentarà crear cotxes voladors però només se'ls podran permetre persones molt riques i s'hauran de treure el carnet. Aquest fet suposarà construir estacions per poder aterrar amb seguretat el cotxe.

Aquests fets crec que passaran durant l'any 2050 però no tots seran certs.

Pseudònim: CR6

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot**. Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot**. Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Com creus que serà el futur a l'any 2050?** Sigues valent a l'hora d'imaginar, però es valorarà el poder de la versemblança

Any 2050. Les desigualtats socials han crescut enormement. Els rics, ho tenen tot. La classe mitja ha desaparegut. I els pobres? La majoria de la població ho és. Els rics tenen els mitjans suficients com per fugir de la Terra, si és que no ho han fet. Els pobres es maten per aconseguir un tros de pa sec. La major part dels pobres, o com els acostumem a anomenar els "nyardus". Els desafortunats són els que han sobreviscut. Pots pensar que són els forts, que són els herois. Però ells no pensen el mateix. La majoria estan aïllats dels uns als altres. No tenen res, i molt menys a ningú. Passen més d'un dia sense menjar res. Tampoc poden beure ni una gota d'aigua potable.

Tot és culpa dels humans. La seva avarícia, hipocresia. Són molt egocèntrics i egoistes. Però com sempre, els bonifacis que no en tenen cap culpa, han de pagar els plats trencats. Ells no en tenen cap culpa de la explotació dels treballadors, del canvi climàtic, del forat de la capa d'ozó, de l'illa de residus al mig de l'oceà. No. Ells no són els culpables. Malgrat tot, algú sempre ha de pagar el càstig d'algú. I aquest cop la mare naturalesa ha castigat als humans. És estrany que en menys d'una setmana, una persona no hagi vist un terratrèmol, hagi patit un tornado o bé s'hagi aïllat en un tsunami. Si això no els acaba de matar, els bacteris que surten dels cadàvers ho faran.

I els rics? Aquests no els ajudaran. Ells tenen tots els medis per poder sobreviure i portar una vida sense problemes. Però la revolució que no trigarà molt en acabar a la Terra, continuarà a Mart. Als rics no els mataran les catàstrofes medi ambientals, ni les malalties. Ells moriran per culpa d'ells mateixos. Serà la seva avarícia qui els matarà. Intentaran establir una piràmide social com les de l'edat mitjana. Les persones que quedin sota la piràmide, hauran de servir a les de dalt de tot. Els servents no es conformaran en està a baix de la piràmide. La seva gana de ser més que els altres seran la seva perdició. Es revoltaran contra tots els de dalt de la piràmide. Destruiran el preciós planeta en el qual han anat a parar, i cada cop seran menys. Els pocs que hagin sobreviscut, tornaran a fer un sistema d'organització basat en les classes socials: no poden ser tots iguals. Són tots tan egocèntrics, que només volen ser més que els altres. Tornarà a haver-hi una revolta, i tornem a començar. És un cercle viciós.

Fins que l'ésser humà no deixi de pensar en ell mateix, aprengui a cooperar i a pensar per un bé comú, res sortirà bé. Les desigualtats socials continuaran creixent. Creu-me, en un futur, desitjaràs no haver nascut.

Pseudònim: Pera23

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot.** Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot.** Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Com creus que serà el futur a l'any 2050?** Sigues valent a l'hora d'imaginar, però es valorarà el poder de la versemblança

Quan pensem en el 2050, creiem que encara ens queda molt i molt lluny. Però, ben mirat, no queda tant. Tot i així, m'imagino un 2050 molt diferent. Vivim en un món de canvis constants, si d'un dia a l'altre ja hi ha canvis en la nostra societat, d'aquí trenta-cinc anys com estarà tot? M'és difícil imaginar-ho.

Penso que viurem en un món on dependrem bàsicament de la tecnologia i no podrem viure sense aparells electrònics. A més, l'existència de robots provocarà grans canvis. Les nostres feines de casa canviaran, no haurem de fer res perquè les màquines ens substituïran. Els vehicles hauran canviat molt, per sort, tothom anirà amb mecanismes elèctrics i així reduïrem la contaminació. Els fums que surten de les fàbriques seran perfums aromàtics. La capa d'ozó haurà millorat perquè, després de molts anys intenta-ho, la gent s'haurà conscienciat dels efectes de la contaminació.

Pel que fa a les escoles, no existiran. Els estudiants podran continuar els seus estudis però sense haver de desplaçar-se ni sortir de casa. La gent ja no anirà a comprar les botigues físiques, ja no s'establiran les típiques converses de criticar al veïnat o posar-se el dia del que fa tothom, la gent comprarà via on-line i els productes arribaran al moment a casa.

Ja no caldrà carregar els aparells electrònics, les bateries no s'acabaran mai i això permetrà no haver de pensar quan s'han de carregar .

La gent serà més callada, garrepa i seria, tothom conversarà a través de màquines i, en poques ocasions parlaran cara a cara. Aquesta és una de les coses que a mi m'agraden menys dels canvis.

Tot haurà canviat considerablement, però el que hem preguntat és: viurem en un món millor? Els canvis ens hauran servit per millorar o per empitjorar? Totes aquestes preguntes es queden a l'aire, encara no les podem respondre, hem d'esperar que passi el temps per saber com evolucionarà tot.

Pseudònim: estrella

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot**. Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot**. Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Com creus que serà el futur a l'any 2050?** Sigues valent a l'hora d'imaginar, però es valorarà el poder de la versemblança

Jo crec que cap al 2050, quant jo ja tindrè 50 anys, estarà ple de robots que podran fer desde la feina més simple, com pot ser escombrar, fins a una feina complicadíssima com pot ser estudiar o trobar la cura d'alguna malaltia.

Però la diferència, es que ja no viurem a la Terra, perquè els pols s'hauran desfet i la Terra estarà prou inundada per fer-nos marxar a un altre planeta. Aquest planeta serà un planeta molt semblant a la Terra, però aquest cop no es contaminarà tant com a l'antic planeta. En el nou planeta ens anirà molt millor, serà un planeta molt més ecològic i molt natural. En aquest planeta utilitzarem només l'energia renovable, com pot ser la del vent, la de l'aigua i la del Sol.

El planeta es dirà Asgard serà un planeta tan gran com la Terra, ple de muntanyes, mars, rius... Asgard estarà dividit en 2 regions, la regió nord: Ceres i la regió sud: Neon. Ceres tindrà ciutats de més de 10 milions d'habitants les més petites, però no tindrà gaire vegetació i estarà més automatitzada i la de Neon serà tot el contrari, estarà plegat de vegetació i la ciutat més gran no tindrà gaire més de 10 milions. Les investigacions estaran avançadíssimes, no existiran enfermetats que no es puguin curar. Les malalties del cervell, que ara són incurables, en aquest futur es podran curar sense esforç fins i tot hi hauran metges robots que podran donar el tractament als pacients humans.

Pel que fa a la tecnologia, serà la cosa més desenvolupada, els robots seran els nostres ajudants en tot i ens faran totes les feines que fem nosaltres ara. També s'haurà inventat i desenvolupat tota mena d'invents, com pot ser la màquina del temps, la tele-transportació instantània, cotxes supersònics voladors, cases automàtiques... Es faran avenços sobre tot en la nanotecnologia, uns robots diminuts que podran fer i reparar qualsevol cosa.

També s'investigarà l'agricultura fins al punt d'acabar amb la fam al món, així no hi haurà problemes i la gent pobre podrà tindre menjar, perquè els científics desenvoluparen una fórmula natural i no contaminant, per fer que el menjar creixi molt més ràpid.

I una cosa de les altres coses més importants, es que ja s'hauran descobert molts planetes i noves galàxies, i es descobriren fonts de vida en alguns d'aquests planetes nous, que es podran visitar i aprendrem el llenguatge d'aquests extraterrestres, també comerciarem i farem pactes amb ells a canvi d'algunes coses que tinguin ells i no nosaltres.

I ja no faran falta els diners, perquè tothom tindrà de tot i no hi haurà govern, no manarà ningú, tothom treballarà per fer una bona comunitat i així no hi hauran guerres ni discussions perquè al no haver-hi govern ningú estarà enfadat per res. Cadascú tindrà una casa igual i viurà junt amb la seva família, no hi haurà ningú que sigui millor que ningú o que tingui més poder que un altre.

Pseudònim: Hoplita

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot.** Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot.** Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Com creus que serà el futur a l'any 2050?** Sigues valent a l'hora d'imaginar, però es valorarà el poder de la versemblança

En un coet per l'espai hi ha quatre astronautes, porten molt de temps sense veure la família.

- Philip, hi ha una averia a la zona 2A.0! - D'acord Dave! - Philip, he trobat l'averia, vaig a ajudar a en Dave!

En Dave ja esta arreglant l'averia quan arriba el Jack i li dona un cop de mà. No el poden arreglar en moviment i tenen d'aturar-se en algun planeta proper d'allà on es troben. - Jack, només queden 1000 Km per contactar amb el planeta més proper.

Tots estan d'acord i decidits a aterrar en aquell planeta desconegut. Tots quatre van a la nau de reconeixement i posen rumb al nou planeta. En pocs minuts estan apunt de aterrar a la superfície.

- 10..., 9..., 8..., preparant coordenades per un aterratge en una superfície desconeguda, 3..., 2..., 1..., Ja. - Enhorabona nois, hem aconseguit un aterratge perfecte. En Philip i en Robin surten a explorar la zona, mentre en Dave i en Jack tornen per arreglar la nau.

- Robin, creus que hi ha vida en aquest planeta? - Es clar, que no veus quanta vegetació! - No home no, em refereixo a animals o extraterrestres. - No, no ho crec.

- Doncs mira aquí acabo de trobar una petjada i per el seu tamany ha de ser un animal bastant gros! No serà de dinosaure? - Que dius Philip? - No sé, però és un planeta desconegut, no sabem si en aquest planeta han viscut aquestes besties. Tindríem que avisar als a altres dos d'això! - Li podem dir per el Gertour*. - D'acord.

Truquen a la nau i en Jack respon. - Hem trobat petjades d'algun animal molt gros, semblen de dinosaure. - Aneu amb compte, no correu riscos innecessaris. - D'acord, adéu. - Mira Philip, allà, darrere d'aquells arbres, hi ha quatre exemplars de Brontosaure, no?

- Si company, això és al·lucinant, però millor que tornem a la nau no sigui que un T-Rex o similar ens trobi a nosaltres. Dues hores més tard, els quatre tripulants amb la nau reparada tornen cap a la Terra. - Houston hem fet un descobriment espectacular, no només hem trobat un planeta nou si no que també podem afirmar que hi ha vida, hem vist dinosaures. A aquest planeta l'hem anomenat El Planeta Prehistòric, i es troba en el tercer quadrant de la segona lluna en fase ascendent d'Andromeda. - Tornem a casa!!

* *Aparell inventat al 2025, que consisteix en una vídeo trucada mitjançant un holograma tridimensional.*

Pseudònim: TheGamerPro

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot.** Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot.** Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Com creus que serà el futur a l'any 2050?** Sigues valent a l'hora d'imaginar, però es valorarà el poder de la versemblança

Jo crec i espero que tindrem un món amb una mica més d'igualtat i amb menys pobresa. Serà un món sense malalties i sense crisi econòmica. Tindrem el món molt més informatitzat i tindrem robots per a gairebé tot: per a la llar (que ens netegin i ens facin el menjar), per a les feines més dures i menys apreciades (al camp, a les mines, fent d'escombriaires...).

Però això representarà tenir un equip de manteniment fet per humans que es dediquin als robots per si tenen alguna averia. També tenir un equip de disseny dels robots i que facin que el robot pugui parlar i relacionar-se amb els humans o amb altres robots, però sempre, amb una finalitat d'ajudar i ser útil als humans i mai ser cap amenaça per l'esser humà.

També crec que hi haurà menys contaminació gràcies a que hi haurà robots que substituiran als cotxes, als autobusos, als camions, als avions, i seran molt més respectuosos amb el medi ambient que els medis de transport d'ara, menys els trens, que seguiran funcionant amb electricitat.

Les videoconsoles seran molt diferents que ara. Jo crec que et posaràs un sensor a sobre i et mouràs i com tu et moguis es mourà el personatge del joc; per exemple, si estàs jugant a un joc de futbol, si vols xutar la pilota tu xutaràs a l'aire i el sensor ho detectarà i farà moure el personatge virtual que estiguis controlant.

També crec que si vols fer una cosa només la pensaràs i un robot t'ho farà o t'ho portarà.

Els robots tindran un botó que si el cliques, es transformaran en un cotxe, i així tindràs dos en un. El cotxe-robot serà intel·ligent: li diràs la ubicació de on vols anar i ell sol conduirà a la velocitat permesa. Serà tot controlat per una veu, però no hi haurà possibilitat de que ningú et robi el cotxe perquè només farà cas si reconeix la teva veu.

Les lleis de la robòtica obligaran als robots a:

1. Sempre procurar per la salut dels humans
2. Sempre fer el que els demana els humans si no desobeeix la primera llei
3. Sempre ha de procurar per la seva existència

Si un robot no compleix una d'aquestes lleis serà empresonat a la presó de robots i condemnat a fer les feines més dures que existeixen.

Pseudònim: Tomàs Vislou

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot.** Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot.** Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Com creus que serà el futur a l'any 2050?** Sigues valent a l'hora d'imaginar, però es valorarà el poder de la versemblança

Durant els següents anys, veient el rumb que ha pres aquesta crisi pràcticament mundial que amenaça incessantment els drets i els llocs de treball dels ciutadans, no crec que a la humanitat li esperi un futur gaire prometedor, no només tecnològic sinó també social.

Cada dia es descobreixen més coses i s'inventen nous aparells per fer de la vida un passeig tranquil i planer, però cada cop els preus pugen més i es gasten més materials per crear les noves tecnologies de les que ens hi estem tant. És cert que la tecnologia ha avançat veloçment durant aquesta última dècada, complint amb creus la majoria dels somnis dels escriptors de fa mig segle. Però a quin preu? És molt possible que els països del primer món estiguin molt contents dels avenços tecnològics, però i els del segon i tercer dels quals s'extreuen els materials i on fabriquen gran part dels nostres meravellosos aparells?

Tornant als materials: el petroli per exemple, aquest meravellós combustible del qual es deriven tants materials com plàstics o combustibles per els nostres punters cotxes, no és més que un combustible fòssil com el gas natural, que passarà quan s'acabi?; ja se que cada cop hi ha més cotxes elèctrics i més calderes de biomassa, però, tot hi així, si ens traguessin el petroli de cop o qualsevol altre combustible fòssil, estic bastant segura que més de la meitat de la població mundial es quedaria sense cotxe o passaria fred durant l'hivern.

Mirem el futur d'una forma menys dràstica i una mica més positiva:

Cada cop hi hauran més aparells per fer-nos la feina, com robots intel·ligents a l'abast de persones més normals, robots que ajudaran a les persones grans o amb mobilitat reduïda a mantindre una vida més normal i tranquil·la, robots per netejar la casa (no només aspiradores amb motor i sensor que rondin per les cases aspirant la porqueria del terra), robots que netegin el carrer i recullin les escombraries per nosaltres, cada cop hi haurà més tecnologies respectuoses amb el medi ambient evitant així la despesa innecessària de combustibles fòssils. Gràcies els avenços científics podrem investigar més sobre el món que ens envolta i trobar solucions a algunes malalties incurables en l'actualitat.

Al Japó, per exemple, fa poc van fer una conferència de robòtica on es presentaven alguns robots que sinó m'equivoco ja estan al mercat, són caríssims però tot hi així hi son i cada any s'inventen nous aparells, com el telèfon mòbil amb 3D que en l'actualitat ja hi ha un prototip al Japó. També sinó m'equivoco aquest any s'ha tele-transportat el primer àtom de la història, cosa que solucionaria el problema de la gasolina i de la contaminació.

Pseudònim: A91011

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot.** Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot.** Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Com creus que serà el futur a l'any 2050?** Sigues valent a l'hora d'imaginar, però es valorarà el poder de la versemblança

És difícil imaginar el futur d'aquí a 35 anys, imaginar com evolucionarà la tecnologia, els robots... De moment, en aquest àmbit, estan evolucionant més que en altres temes que es podrien considerar importants. Jo imagino que arribarà un moment que les persones seran substituïdes fins i tot pels robots i que ens tornarem més còmodes, ja que ho faran tot ells, però per això hauran de passar bastants anys més. Tot i així, el tema de la tecnologia engloba molts apartats tant sigui en àmbits tecnològics, personals, professionals... De fet, fa uns anys van inventar una espècie de "robots" que eren capaços de transportar les persones, i aquests els van anomenar *cotxes*. Imagino que en el 2050 cada vegada hi haurà més vehicles, més cotxes elèctrics, cada model amb menys peces, més autònoms i amb menys consum de gasoil. Portaran bateries amb consum elèctric que s'hauran d'endollar i es podran carregar a casa amb més facilitat que anar a una gasolinera i omplir el dipòsit; això afavorirà bastant el medi ambient, ja que es reduirà el consum de petroli. A part jo tinc la teoria que en un futur proper els cotxes en comptes de tenir rodes, volaran. Però imagino que per arribar aquí encara falta molt...ja que fer que un cotxe així es bastant complicat tot i que ja s'ha ideat el patinet volador.

Un altre tema seria en les empreses, ja siguin del sector primari, secundari o terciari. Per exemple, les que es dediquen al sector Primari, les que cultiven els camps, cada vegada hi haurà menys treballadors ja que augmentaran les màquines que faran els treballs més durs com per exemple segar els camps, cultivar... El mateix passarà amb les de sector Secundari, les empreses de manufactura les substituiran els robots. Al sector terciari passarà igual ja que la gent tindrà una eina més fàcil que serà comprar per Internet (que és una alternativa molt més còmode) que anar a comprar a les botigues. Com que la tecnologia avança i els robots es fan més intel·ligents, la gent s'estalviarà de fer treballs complicats, i seran els robots els que ho faran.

De cara a l'educació, les escoles avançaran bastant en el tema de la tecnologia. Cada vegada els alumnes utilitzaran més ordinadors que llibres i llibretes. I penso que si continuem així, les persones oblidaran l'escriptura, i oblidaran les costums antigues com escriure cartes fetes a mà, ja que només podran escriure amb correu electrònic o amb el mòbil. Gràcies a això cada vegada més persones utilitzaran mòbils, ordinadors i tablettes, en comptes de llegir o escriure, que penso que és més saludable que estar tot el dia mirant el mòbil o altres aparells electrònics.

Els objectes quotidians de casa passaran de ser manuals a ser elèctrics i imagino que si creen una intel·ligència artificial capaç de fer diverses activitats podran crear un intent d'"humà" que primer de tot, intentaran fer-lo servir per tasques domèstiques i serà com una "ajuda" més endavant.

Pseudònim: Emilie

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot**. Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot**. Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Com creus que serà el futur a l'any 2050?** Sigues valent a l'hora d'imaginar, però es valorarà el poder de la versemblança

Com imaginem el futur d'aquí a trenta-cinc anys? En termes generals és realment complicat formular-nos aquesta pregunta i encertar-ne la resposta amb exactitud. Saber el futur és un desig que té la humanitat des de que pensa i es fa preguntes però, de moment, encara no ho ha aconseguit. Tenir el plaer o la desgràcia de saber anticipadament si el Barça guanyarà la lliga o no encara no està al nostre abast i, per tant, hem d'anar prenent les nostres decisions esperant pacientment que passi el temps i deixar que els esdeveniments es produeixin per si sols. Malgrat tot, l'home imagina sense parar per deduir el que és desconegut.

Així doncs com ens imaginem el 2050? Imaginem un món molt més desenvolupat tecnològicament. Per exemple, podem preveure que, com imaginava Asimov, cada dia ens llevarem amb un plat abundós a taula i soparem una sopa calenta preparada per un robot que potser ja ens parlarà, ens escoltarà i ens ensenyarà. Un robot que ho sabrà tot de matemàtiques i tindrà memoritzada tota la literatura universal però que, com és molt comprensible, no entendreà els nostres sentiments. Simplement serà un embolic d'estadístiques i càlculs matemàtics. També imaginem els nostres telèfons mòbils intel·ligents i les nostres tauletes primes com una targeta de crèdit i llises, amb una càmera de 80 megapíxels i amb la pantalla 3D, les quals seran els nostres companys diaris i que ens serviran per tot i més. Podem també imaginar-nos cotxes flotants més lleugers i aerodinàmics que ens desplaçaran de Barcelona a París amb tres hores de carretera o cases intel·ligents amb totes les comoditats imaginables. Elles mateixes et llevaran de bon matí, et serviran el menjar, t'engegaran la televisió o escolliran si és necessària la calefacció o l'aire condicionat. L'home possiblement ja haurà trepitjat la lluna com a mínim un cop més i el viatge humà cap a Mart ja serà una realitat. Alguns esmenten que es podran escollir o canviar els gens del propi fill per tal de fer-lo al teu gust i que hauràs de tenir una llicència per tenir-ne un. Massa imaginació, dic jo.

Tampoc però ens ho imaginem tot perfecte. Hi hauran defectes. Podem imaginar que la contaminació haurà augmentat considerablement i possiblement hi haurà llocs del planeta on l'aire ja no es podrà respirar. L'home haurà talat ja quasi tot l'Amazones destruint així el pulmó del nostre planeta.

Imagino, per tant, que el món haurà canviat significativament en el món tecnològic el qual s'haurà adaptat totalment a nosaltres i s'haurà convertit en una part més de nosaltres, en una extremitat més pel nostre cos, ja que la necessitem com ara necessitem el nostre cor o el nostre cervell.

Pseudònim: Ares

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot**. Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot**. Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Com creus que serà el futur a l'any 2050?** Sigues valent a l'hora d'imaginar, però es valorarà el poder de la versemblança

EL MEU FUTUR

M'imagino un futur més tecnològic del que és ara, més científic, més metàl·lic. Potser apareixeran màquines per extreure menjar en mal estat del nostre estómac; probablement també, robots que ens permetran anar per tot el món per traduir-nos el que necessitem saber i segur que no hi faltaran el cotxes voladors, entre altres coses. Aquest és el futur que m'imagino, però el que m'agradaria és molt diferent...

No necessàriament es pot utilitzar el terme "evolucionar" per referir-nos a estar més avançats en la tecnologia, la medicina, o l'educació... Tot i ser molt important, penso que hi ha altres valors que també espero que els aprenguem de debò algun dia: l'amistat, el dret a no ser maltractat, la igualtat de gènere, l'amor... Són pocs dels milers errors que encara cometem pel simple fet de ser humans, de ser lliures.

De vegades, penso que aquestes errades són a causa de la independència que algú ens ha donat per elegir el bé o el mal. I a l'entorn d'això, gira tot. D'altra banda, què seria d'un món d'esclaus obligats a fer bones accions? Seria com tenir un aparell a qui diguessis: "escombra!" i t'escombrés; És la nostra llibertat que ens ha d'empènyer a actuar bé, si no féssim coses bones per pròpia voluntat, la humanitat se n'aniria en orris.

En fi, alguns creuen en el *karma*, d'altres en la religió i finalment hi ha els que creuen en les persones. Però ningú en el planeta blau pot assegurar que té raó. Si em permeteu, voldria afegir a la llista de desitjos per al futur pròxim que s'esvaeixin aquests dubtes que posen en deute el món sencer.

Malgrat tots aquests infortunis, l'avui d'avui era el demà del passat; per tant, no tot ho devem haver fet tan malament com ho retrato. Així que, per què no anhelar que passi el temps i demanar un món millor?

Pseudònim: Ruff

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot.** Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot.** Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Com creus que serà el futur a l'any 2050?** Sigues valent a l'hora d'imaginar, però es valorarà el poder de la versemblança

El món a l'any 2050? No és pas gaire difícil de preveure: només es necessita imaginació i lògica, característiques que tots tenim. A l'any 2050 els pols ja no existiran, és a dir, tot el gel s'haurà extingit definitivament i com a conseqüència el nivell del mar pujarà notablement. Però aquí és on entra la imaginació, perquè l'home, des dels inicis dels temps, ha buscat les maneres més ràpides i eficients per la seva supervivència i, per tant, no és molt difícil de pensar que per aquest fet en el futur idearem intel·ligència artificial capaç de fer tot allò que els humans no podem, com per exemple: treballar sense descans o complir ordres sense refusar-les.

Però, si ens fixem més enllà, en la tecnologia en global, en un futur molt pròxim s'arribarà tan lluny que hi haurà avenços increïbles com: poder viure en altres planetes, poder curar malalties més eficientment i poder fer la vida quotidiana més còmoda, és a dir, per exemple, controlar les cases amb la veu ja que les cases podran estar programades amb una intel·ligència artificial. La tecnologia en global s'explica pel creixement exponencial, que també es podria fer servir per explicar el que passa amb l'economia.

La tecnologia sempre ha sigut molt cara ja que porta molt investigació i elaboració al darrere. Per tant, és bo invertir en la investigació perquè així hi hauria més avenços i millors. Una realitat molt probable és la dels robots perquè ens portarà grans beneficis ja que podrem disposar d'una superespècie sota el nostre domini (sabent-ne que som els creadors), però ens podria portar alhora greus desavantatges com que aquesta tecnologia avanci tant que pugui arribar a pensar i raonar per ella mateixa i que ho posi tot en qüestió. En conseqüència, es podria revolucionar contra nosaltres i a més no tindríem res a fer perquè nosaltres som éssers provisionals i ells són éssers permanents, éssers que no entenen de supervivència.

Pseudònim: CPGF

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot**. Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot**. Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Com creus que serà el futur a l'any 2050?** Sigues valent a l'hora d'imaginar, però es valorarà el poder de la versemblança

És del tot segur que a l'any 2050 hi hauran robots?

Per què n'hi hauria d'haver-hi? Els robots no són éssers humans. No tenen consciència. No són autosuficients. Sempre és necessari el "factor humà", aquest és la peça clau de la màquina perfecta, però si aquest factor no intervé, la màquina no funciona...

Un robot mai podrà substituir al 100% el treball d'un humà. És cert que hi ha robots que substitueixen l'home. La gran majoria de fàbriques funcionen amb robots; però, qui els controla? Qui els repara? Qui els va crear?. Sempre és l'ésser humà.

Potser, el meu futur és diferent del de la resta. L'any 2050 tindrà una major quantitat de robots, però no estaran absolts d'errors. Crearem prototips, els provarem, tindran errors, els solucionarem i tornarem a fer un altre prototip, i això mai s'acabarà, perquè mai seran perfectes. Ni tan sols l'ésser humà, la millor creació de l'evolució, ho és.

I perquè busquem la perfecció? Creant robots prenem la feina a la gent. Si el món fos ple de robots, d'on trauríem els diners?. Realment el món necessita més coses? Són necessaris robots que simulin persones?

Com va dir William Shakespeare: << Procurant el millor espatllem sovint el que està bé.>>

No hem de crear robots que ens facilitin coses que no són difícils. No necessitem que robots simulin la companyia que fa una persona, perquè mai ho aconseguiran. Hem de preocupar-nos de cuidar la Terra i de mantenir-la, per què és l'únic lloc en el qual podem viure. Si el futur depengués de mi, és ben clar com seria.

Posem-nos en situació. A continuació, una publicació d'un periòdic de l'any 2050, el "PARAL·LEL UNIVERSES":

Divendres 17 de febrer de 2050. Avui s'ha aconseguit crear una màquina que no contamina i que, a més a més, filtra l'aire contaminat i el recicla. Gràcies als cotxes elèctrics, als avions hipersònics, a les plaques lunars, a les bat-gen i a tants invents revolucionaris hem aconseguit reduir un 53% la contaminació atmosfèrica. El científic Charles Hull creador de la impressora 3D ha comentat avui en un simposium com a dut a terme la manera de "reconstruir" la capa d'ozó.

És tracta d'injectar a l'estratosfera dos productes químics -propà i etanol- que combinats amb els CFCs produeixen àcid clorhídric, un compost extremadament feble, no agressiu amb l'ozó. Aquesta estratègia interromp el cicle de cent anys dels CFCs i només requereix la participació de mil vols de jumbo un mes a l'any, al llarg d'una dècada.

Finalment, aquest projecte ha finalitzat després d'uns anys d'aplicació i ha fet efecte. El forat que fa 5 dècades amenaçava la terra ha desaparegut. Aquest fenomen que semblava impossible, ha ocorregut.

Charles Hull ha passat a ser un dels inventors més importants de la història. A diferència de persones com William Sturgeon, Isaac Peral o Stephanie Kwolek, que aspiraven a coses tan innecessàries com robots de companyia.

Pseudònim: Dream

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot.** Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot.** Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Com creus que serà el futur a l'any 2050?** Sigues valent a l'hora d'imaginar, però es valorarà el poder de la versemblança

Dimecres 14 de març del 2050. Barri ric de Barcelona.

Estic assegut en una butaca incòmoda, amb un disseny massa modern per al meu gust, dins una sala àmplia decorada d'una manera innovadora. Estic en la posició perfecta per poder mirar la gent que passeja pel carrer. Sempre m'ha agradat fer això. M'agrada poder observar la manera única que té cada persona de moure's, com cadascú parla i somriu d'una manera totalment diferent, l'estil a l'hora de vestir i les diferents modes que apareixen cada cinc minuts. Porto 85 anys fent això, i la veritat, és que la societat ha canviat molt.

Des que visc a la casa de la meva filla a la ciutat, he pogut notar el gran avanç que ha fet la tecnologia i la ciència (a part de tots els canvis que hi han hagut a l'hora de vestir, parlar, menjar. Sembla mentida que coses tan bàsiques canviïn tant...). No sé si això és una cosa bona o dolenta. Suposo que per una banda, ha estat un gran canvi positiu en molts aspectes però, per l'altra, la gent s'està acostumant massa als aparells tecnològics i a no poder viure sense ells. Mirant la gent, m'adono que el 90% d'ells està utilitzant un "esmarfon", o alguna cosa així; això ja fa uns quants anys que ocorre, però cada vegada va a pitjor. Cada cop inventen noves coses que són avenços, sí, però no em sembla convenient que tothom hagi de tenir un exemplar de cada nou invent. Crec que la societat s'està equivocant.

Ara mateix, la meva filla i el meu gendre m'acaben de dir que seran pares. Per quarta vegada. M'han enganyat, ells no seran pares. Portaran una criatura al món, sí, però ells no li canviaran els bolquers, ni es despertaran per les nits quan plori, ni el renyaran quan faci una malifeta. Tota la part més cansada de ser pares la farà el robot que ja ho va fer amb els meus altres tres néts. Els seus pares biològics només li compraran més coses amb pantalla, algun cop l'abraçaran, però, les millors abraçades van després que els renyin. Això els afecta, als nens. Tant bon punt arriben a casa de l'escola agafen els seus aparells, s'estiren al sofà a conjunt amb la butaca en la qual estic assegut, i s'hi poden passar tota la tarda. Cal afegir que a l'escola també utilitzen aparells com aquells, i estranyament els fan escriure a mà.

No m'agrada això. Jo crec que un nen ha de ser criat per una persona humana, no per un robot sense sentiments. Ha de jugar amb joguines, anar amb bici i fer les coses que feien els nens petits fa unes dècades. Com a mínim, per ara, hi sóc jo i puc fer una mica de pare en cada moment, però em fa llàstima pensar que en el moment que mori no tindran una persona que els renyi, ni que els abraçi, ni que els ensenyi a fer piràmides de cartes. La meva filla diu que estic "xapat a l'antiga", però jo crec que els nens, en un futur, m'ho agrairan.

Pseudònim: Ram

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot.** Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot.** Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Com creus que serà el futur a l'any 2050?** Sigues valent a l'hora d'imaginar, però es valorarà el poder de la versemblança

Aquell tros de metall em va clavar la seva mirada i em va dir amb una veu mecànica que semblava un munt de ferralla caient al terra:

- Senyor, la banyera ja esta llesta per al seu bany.

Li vaig donar les gràcies i li vaig dir que es podia retirar. Jo, James Hart, propietari de la companyia Sekai, ja he canviat el món de les feines de la llar i de tots el mitjans de transport convencionals. El món ja no es el mateix: els cotxes s'han substituït per les capsules j-32 que funcionen amb energia solar i et transporten al teu destí en un tres i no res. Els autobusos per capsules j-32 jumbo encara poden portar més persones que un tren de 4 vagons.

Però, tot i que això es un gran avanç, em penedeixo del que he fet. Trobo a faltar aquella olor de gasolina pel matí i el soroll d'aquelles scooter sense tub d'escapament muntades per joves que em despertaven cada migdiada. En aquella època en la que vaig decidir fundar l'empresa únicament pensava en els diners i en el reconeixement. No pensava en les persones que treballaven...

De sobte FH14 va entrar al bany i em va preguntar si anava tot bé. Com de costum em venia a veure per si m'havia passat alguna cosa. Ja estava fart d'aquell tros de ferro amb forma de persona humana pintat de gris i blanc amb els ulls vermells i per boca un altaveu. Ja estava fart que aquell robot no em deixés de protegir, que em cuidés com si fos la meva mare i de que no em deixés fer les coses per mi sol. Volia acabar amb ell però això no podia ser: estava programat per a què qui l'ataqués no ho pogués contar.

El món, però, no havia canviat tant. Les carreteres encara existien, els nens i les nenes anaven a l'escola amb bicicleta per la vorera, tranquil·lament, cada matí sense cap perill. No havia canviat res excepte aquells estúpids robots que tothom tenia i que els milloraven la vida un cent per cent però que a mi no m'agradaven gens.

L'únic que podia fer era crear un software que destruís el cervell de robot d'aquelles màquines i instal·lar-lo a l'ordenador central de l'empresa per a que donés l'ordre de destruir als robots.

Al dia següent ja tenia el software creat i em dirigia cap a l'empresa per a instal·lar-lo. Un cop fet això, vaig tornar a casa i només entrar el meu robot FH14 em va llençar un ganivet amb molt mala intenció però, per sort, sense acert. No sabia què estava passant. En teoria el robot hauria d'esta al terra "mort". Vaig pujar a l'habitació corrent, em vaig tancar i vaig mirar el software. Tot estava desconfigurat. No sabia com havia passat. Vaig dirigir-me cap a les oficines i vaig preguntar al coordinador que podia haver passat. La seva respiració era nerviosa i semblava que amagava alguna cosa. Quan ell semblava que anava a explotar, m'ho va confessar tot. Havia desconfigurat el software i manat el meu robot que em matés. Jo no sabia que fer però ell em va dir que el millor seria deixar que el món evolucionés tècnicament i jo, al meu pesar, vaig acceptar.

Els robots viurien i segurament ens farien la vida més senzilla, almenys durant un temps.

Pseudònim: Erep

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot**. Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot**. Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Com creus que serà el futur a l'any 2050?** Sigues valent a l'hora d'imaginar, però es valorarà el poder de la versemblança

2050: l'odissea quàntica

El primer que us he d'explicar és el perquè del títol. I no m'enrollaré perquè només tinc 500 paraules i ja en dec portar unes 30.

He posat "l'odissea quàntica" perquè el que jo crec que passarà entre ara, el 2015, i el 2050, serà un avenç grandiosos en el camp de la física quàntica i els seus usos, com per exemple, els ordinadors quàntics; aquestes màquines que auguren que faràn possibles les operacions matemàtiques més llargues i difícils i que aniran tant de pressa a fer coses que els ordinadors d'ara tarden dies i dies, fins i tot mesos i anys. Jo no tinc una màquina del temps, i per tant la meua modesta persona no pot assegurar que això es compleixi en només 35 anys, però crec que si els ordinadors quàntics encara no existeixen al 2050, poc els hi faltarà i l'avenç tan gran en el camp de la física quàntica sí que haurà esdevingut una realitat.

Havent parlat ara de l'interessant camp de la física quàntica, parlaré una mica sobre un tema que no agrada en general però que crec que és d'importància: la tercera -i encara per esdevenir- Guerra Mundial. Si, ho heu llegit bé. Una tercera guerra mundial que, realment, crec que passarà una mica desapercebuda. No vull dir que la gent no s'adonarà del que estarà passant. Si que se n'adonaràn, però al 2050 les armes biològiques hauràn evolucionat tant, al meu parer, que la majoria d'atacs entre bàndols seràn més fent encomanar malalties molt mortals i amb una gran capacitat d'encomanar-se que no pas amb bombes atòmiques i coses de l'estil.

I ara arriba el gran moment en què parlaré dels robots. Personalment, jo no sóc un fan dels robots. Trobo que tothom diu que hi han hagut uns avenços increïbles en la fabricació i utilitat dels robots (que hi han set), però jo no els veig tant evolucionats com els descrivia Asimov. I com que ell va pecar d'imaginació, jo seré una mica més cautelós amb les meves opinions. Jo crec que els robots del 2050 sí que podran caminar i parlar, una mica com els que estàn descrits a "Jo, robot", però no tant desenvolupats. No sé si m'enteneu. El que vull dir és que podran fer moltíssimes coses i que les seves utilitats seràn gairebé infinites, però que, per exemple, caminar ho faràn poc i malament, igual que bastantes altres coses o més aviat accions. I crec que més que ser alts, seràn més com boles o pilotes grans que rodaran, que serà molt més ràpid que caminar. Tot i així, els robots mai seràn com els humans, i per tant no sé per què hi ha tanta obsessió en fabricar robots que se'ns assemblin.

M'hauria agradat parlar dels viatges espacials, de viatges al centre de la terra i altres descobriments impressionants, però he donat la meua opinió sobre els tres temes que crec que seràn més importants al 2050.

Pseudònim: Jack Pärt

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot.** Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot.** Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Com creus que serà el futur a l'any 2050?** Sigues valent a l'hora d'imaginar, però es valorarà el poder de la versemblança

La vida al 2050 serà molt diferent a l'actual. Les persones es confondran amb els robots per la seva similitud. Els humans es faran empelts, operacions per col·locar-se sensors, als ulls, mans, etc; per poder competir amb els robots. Els robots voldran també competir amb els humans i intentaran aconseguir aquesta sensibilitat i creativitat que ells no tenen.

Els metges més que curar seran uns artesans en col·locació i arranjaments de microxips, articulacions, sensors, etc, i els hospitals vulgarment seran tallers mecànics.

Els habitatges estaran construïts amb intel·ligència artificial, seran autosuficients, no ens haurem de preocupar pel manteniment dels mateixos. La robòtica i la informàtica seran dues tecnologies inseparables. Amb la veu donarem totes les ordres necessàries perquè els electrodomèstics o altres estris funcionin al nostre plaer.

Hi haurà màquines que transformin el diòxid de carboni en oxigen, aconseguint la neteja de l'aire que anem a respirar. Gairebé la totalitat de l'energia produïda serà renovable, sent la més utilitzada la del vent, onades i hidroelèctriques. De fet, hi haurà museus mostrant altres energies utilitzades amb anterioritat: petroli, centrals nuclears i vinyetes de risori en apartats informàtics rient-se dels ignorants, maldestres i altres qualificatius per utilitzar energies en el passat que anaven en contra nostra. L'energia principal procedirà de nitrogen, que serà abundant, de fàcil transformació i no contaminant. La lluita dels països per l'energia desapareixerà, però continuarà per aconseguir o millorar els mecanismes per a la seva transformació.

El vehicles, cotxes, trens, vaixells i avions aniran sense conductor, n'hi haurà prou amb programar la seva destinació. Per tant, anirà a desapareixent l'habilitat de conduir aparells, només s'hauran de donar ordres verbals que, ràpidament, es transformaran en els nostres propòsits.

La mercaderies o objectes que desitgem adquirir seran transportades gairebé a l'instant per drons.

El menjar deixarà de donar plaer, serà com el dels astronautes, servit en bosses al buit. Deixaran d'existir els restaurants i passarem a tenir fàbriques d'alimentació. Les relacions personals seran més tristes, hi haurà milers de contactes en SMS, WhatsApp o altres mitjans, però en el fons ens sentirem sols, buits i amb l'únic desig d'estar amb un amic menjant-nos una truita de patates.

En aquest final crec que sobran els professors i els alumnes com a tal, tot serà a base d'empelts de coneixement. Que es necessita un enginyer empelt de coneixements i a funcionar. Però, on quedarà la creativitat i l'ànima..

Pseudònim: Tosabe

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot.** Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot.** Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Com creus que serà el futur a l'any 2050?** Sigues valent a l'hora d'imaginar, però es valorarà el poder de la versemblança

Hola diari! No sé si recordes de les històries que t'explicava al 2015 i que vaig deixar de fer. Avui he decidit obrir-te de nou i dir-te que estem al 2050, dies abans de l'aniversari del meu germà i et posaré una mica al dia.

Avui dia, els electrodomèstics de casa s'encenen amb la teva veu i van més ràpids. Quan surts al carrer, veus cotxes elèctrics i energètics, ara jo en tinc un d'energètic i li dic "Energi" però ningú ho sap. En realitat penso que surt més a compte un d'energètic. Seguint amb els cotxes, el que et vaig dir que volia al 2015 i m'agradava, ara es col·lecciona i val milions.

També vull explicar-te que quan vas a un restaurant, trobes robots que reparteixen papers, t'atenen, és a dir, et parlen i ara hi ha uns nous que fan el menjar. La gent se'ls està comprant per a casa però valen molts diners. Crec que t'he dit que són els nous i que abans no n'hi havia, de fet, segur que sí, però aquests tenen alguna cosa especial perquè en un minut, depèn de quin menjar, amb aquest robot ja el tens fet i això és un estalvi, ja que tu trigaries trenta minuts a fer-lo.

Hi ha d'altres que et fan feines de casa i, el que abans llegia la ment d'un llibre que em vaig llegir, ara els fan servir per contrasenyes i coses de feina. Recordo el dia 3 de febrer que van intentar robar un, va ser tot massa ràpid, però per sort ara ja sabem qui són.

Seguint amb tot allò que et vull explicar, són tots molt cars valen milions i només els rics se'ls poden permetre. Segueixo pensant ara, com en el 2015, que el robot treu treball a la gent, també la dels metges. Per a una part, millor, ara hi ha un robot que pot curar virus del cos, entre altres coses, i facilita el treball dels metges i evita que la gent es mori. Penso que tenen coses més bones que dolentes, però també que falten diners.

I per acabar, et dic que he tingut un dia molt cansat per a buscar el regal de l'aniversari del meu germà. Li he regalat una entrada per anar a una sala on fabriquen robots dels tipus que t'he explicat, ja que ell està estudiant tecnologia i vol saber-ne més per avançar i espero que li agradi. Ho he comentat a la novia que viu amb ell i diu que ho vol veure, quan vaig anar em van explicar una mica però segueixo pensant que la tecnologia és massa complicada.

Pseudònim: Gamma 3

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot.** Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot.** Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Com creus que serà el futur a l'any 2050?** Sigues valent a l'hora d'imaginar, però es valorarà el poder de la versemblança

Al llarg de tota la història s'ha intentat pronosticar el futur, ja sigui amb articles, llibres, o amb pel·lícules. D'aquestes últimes m'agradaria remarcar una, "Regreso al futuro", on el protagonista representa que amb una "màquina del temps" viatja al futur, exactament a l'any 2015. En l'època de la pel·lícula tothom veia molt llunyà aquell futur amb patinets voladors i bambes voladores, roba i modes estranyes... i actualment es el nostre present.

Pronosticar el futur és una tasca molt difícil, ja que cada minut que passa el nostre present canvia, per tant també ho fa el nostre futur.

L'any 2050 sembla que estigui molt lluny, però està relativament a prop. Jo crec que per l'any 2050 la població haurà augmentat uns quants milers més de persones. Encara que ara per ara la tendència sigui una baixa natalitat en un futur pròxim crec que augmentarà, ja que la història està plena d'èpoques baixes seguides d'èpoques altes, i així successivament. També serà degut a que les persones seran més longeves, és a dir, viuran més. Actualment en alguns laboratoris ja es pot invertir l'envelliment d'una cèl·lula. Això ho estan fent perquè quan tens cinquanta anys, per exemple, i assoleixes el màxim d'experiència laboral el teu cos comença a fallar, per això molta gent diu que d'aquí uns anys ens mantindrem "joves fins a la mort". Aleshores les persones no s'hauran de jubilar fins als 75, ja que la seva qualitat de vida haurà millorat molt. L'esperança de vida augmentarà tant per homes com per dones. També per aquesta raó haurem de millorar els recursos de les persones de tercera edat.

La part de robòtica haurà avançat molt, tothom viurà amb algun tipus de robot a casa. Però jo crec que triomfaran especialment a les feines de camp, és a dir, a les feines més pesades per a humans, com fer la collita, segar...etc. Encara que pot ser que també siguin capaços de fer les feines més minucioses, com per exemple feines de quiròfan ajudant al metge. A mi sincerament la idea de la robòtica no m'entusiasma especialment, em dona una mica de por que els robots acabin sent capaços de fer tot aquest tipus de coses, que acabin semblant tan humans, especialment que tinguin intel·ligència artificial i puguin pensar per ells mateixos.

També opino que a l'any 2050 després de la sobreexplotació que està vivint el planeta actualment moltes matèries primeres, com el petroli, s'estaran esgotant. Degut a aquest fet segurament triomfaran les energies renovables, al nostre entorn podrem trobar cases amb plaques solars, cotxes elèctrics, i múltiples invents que ja no necessitin cables.

Respecte a la tecnologia, sens dubte, els aparells electrònics es convertiran en el nostre millor amic, necessitarem aparells electrònics per a tot, i ningú no viurà sense un telèfon mòbil d'una mínima qualitat. Necessitarem la tecnologia per totes les accions del dia a dia, des de que ens aixequem fins a l'hora de dormir.

Aquest futur que es mostra en aquest text no és molt esperançador, però els humans tenim tendència a sorprendre i quan tot sembla que estigui perdut canviem les estadístiques. El futur es bastant impredecible, l'únic que es pot saber amb certesa és que els humans sempre intentaran ser més forts, és a dir on regeix la seva gran força també conviu la seva gran debilitat.

Pseudònim: Lopi

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot**. Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot**. Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Com creus que serà el futur a l'any 2050?** Sigues valent a l'hora d'imaginar, però es valorarà el poder de la versemblança

Tranquil, te'n comprarem un altre. Només és un robot

Em desperto, miro l'hora i posa: 28/12/2050. Cada dia estava més sorprès, tota l'electrònica havia avançat tant que era indescriptible. En anar al menjador em trobo l'esmorzar fet, com era de costum fet per la Catty (la meva robot majordoma). Just aquell dia havia de marxar aviat, per això vaig ordenar-li que em seleccionés la roba per posar-me i preparés les coses.

Era tant desastrós que cada dia abans de marxar, l'obligava a aspirar l'habitació. Ara bé, haig d'agrair-li les notes d'aquest semestre, ja que dia rere dia m'ajudava amb la feina escolar. L'únic inconvenient era que tota la nit estava inactiu, havia de reposar forces.

Un dia, neguitós per l'endemà sento veus dient:

- No pot ser! Depèn de la Catty a totes hores, i quan no tingui robot?

- Au, va! Avui en dia, i en el futur, quan no tindrà una màquina que li solucioni els problemes?

Però no vaig fer cas, era petit i innocent. Ara bé: com volien que no passés això si cada vegada feien més coses. L'última incorporació són robots policies i tot. Amb una capacitat de raonament extraordinària, fins i tot en alguna ocasió, millor que la dels humans. O ara bé, robots capaços de modelar tot tipus de coses, fins i tot papers arrugats com un dels meus plàtans que portava 5 dies a la motxilla escolar.

O la capacitat d'alertar a les autoritats en una situació en què observi que el seu amo està en perill. En adonar-me'n d'això vaig pronunciar:

- Papa! Vull un robot capaç de fer tot això. La Catty, és fantàstica, però mai saps quan podré estar en perill - vaig dir aprofitant la ben entesa que en poques setmanes era el meu aniversari.

- Què hi fas tu aquí? Catty...Catty...posa'l a dormir - digué el meu pare fent uns crits tan escandalosos que fins i tot la veïna de dos carrers més avall se'n va adonar i tot.

- Sí, senyor – digué la robot amb una icona que mostrava que com que ja era de nit la bateria estava a punt d'esgotar-se.

- Explica'm un conte Catty, els tres porquets sisplau.

La catty posà un vídeo en la pantalla integrada i començà a explicar:

- Era una vegada...

Pseudònim: A-18

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot**. Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot**. Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Com creus que serà el futur a l'any 2050?** Sigues valent a l'hora d'imaginar, però es valorarà el poder de la versemblança

DIA A DIA

19 d'octubre de 2051

Paris

Estimat diari, avui et vull explicar com era el passat. Cada dia t'explico què em passa però com que de petit no escrivia, mai has sabut res del 2015, per exemple.

Quant jo era petit els meus pares per a comunicar-se portaven un aparell que anomenaven mòbil. Servia per trucar i tenia diverses aplicacions. Tocant en la pantalla la tecla desitjada podien fer diverses funcions, en canvi, avui en dia com molt bé saps portem el nostre cub. Com diu el seu nom té forma de cub (aquesta explicació es per tu , lector, perquè si ets del segle XXII sàpigues què portàvem i com vivíem en aquest any) i clicant un botó s'obre per la meitat. Dins seu hi ha una espècie de boleta que reflecteix una imatge a l'espai, on cliques l'opció desitjada. Aquest aparell et cap dins la mà i és útil per a tot. Existeix també una espècie de comandament a distància que deixa anar un làser que clica tot allò on apuntis la seva llum. És a dir. Amb aquest sol comandament pots obrir des del microones fins al televisor o demanar que el llit et faci un massatge. El llit és l'altre tema del que et volia parlar. Abans era com dormir en un terra però tou i només servia per estirar-s'hi. Ara al llit hi ha llum, funció per a massatges i, si no en tenies prou, també pots fer-li canviar la duresa i la temperatura en qüestió de segons. Sé que tot això ja ho saps que existeix però crec que si algun dia els meus fills o néts agafen aquest diari vull que sàpiguen com vaig viure jo de petit i aprenguin a valorar el que tenen.

Aquest últim paràgraf va dirigit a tu estimat lector. Si has llegit tot el que explico en aquest diari des del primer dia que el vaig començar segur que t'adonaràs de com ha canviat la vida en qüestió de pocs anys. Si ets de l'any 2116 i estàs llegint això sense l'ajuda de cap aparell elèctric t'aplaudeixo des d'on sigui que estiguis actualment i m'alegro infinitament de què no hagueu fet malbé els records del passat tan màgics com és un senzill i vell diari.

Demà serà diferent, però no oblidis mai l'avui que has viscut.

Pseudònim: C3PO

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot.** Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot.** Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Com creus que serà el futur a l'any 2050?** Sigues valent a l'hora d'imaginar, però es valorarà el poder de la versemblança

EL MEU VIATGE

- Pip, pip, piiiip....! Podries anar més ràpid!

- Que no ho veus que hi ha un crip. Que ja no estem a l'any 2000.

Arribo a un lloc estrany, molt diferent al del meu temps. El meu company, el científic i inventor Trock, ha inventat una d'aquelles andròmines que se'n diuen màquines del temps, i sense voler he vingut a parar a l'any 2050. Ho sé perquè quan arribo a la ciutat veig un cartell molt lluminós amb els números d'aquest any.

El problema d'aquesta màquina és que només se'm sent la veu, ningú em pot veure. També puc volar amb unes ales que va inventar el meu cosí, el científic John.

He vist una situació molt desagradable quan he aterrat, dos homes que anaven amb una espècie de cotxes i s'estaven barallant davant del que semblava un semàfor.

Vull descobrir coses. Segueixo a un dels homes fins a casa seva, li dic hola, ell s'espanta perquè no em veu, però em dona l'oportunitat d'explicar qui sóc. Pregunto si em pot explicar totes les coses que existeixen. Comença amb un robot babysitter que cuida de l'infant 24 hores al dia. M'explica que un crip és com un semàfor pels cotxes voladors. També hi ha cinemes en 5D i unes impressores que si se'ls hi diu vull un pastís o una peça pel cotxe ho fabrica en 4D, és a dir, amb tamany real. Li dic que segur que hi ha mòbils que no tenen ni que carregar-se. Em diu, sí: els mòbils sempre estan carregats, els cotxes volen com avions...

M'explica més coses: invents, andròmines, objectes... Faig cara de preocupada, no m'ha parlat sobre descobriments nous sobre la medicina. Em surten algunes llàgrimes dels ulls i cauen el terra. Ell ho veu i em pregunta què em passa, i quan li dic que suposo que la medicina no havia evolucionat, em fa un somriure d'orella a orella.

La resposta va ser immediata: Oi tant que ha evolucionat! Ara hi ha medicaments que curen quasi totes les malalties: l'ebola, els càncers de tots tipus, malalties rares que sols les tenen una minoria... i sense efectes secundaris.

Li vaig dir que segur que faltaven moltes coses per poder-me explicar, però havia de marxar. Em va dir: "continueu estudiant perquè gràcies als vostres estudis tots aquests avançaments tecnològics han sigut possibles". Em vaig acomiadar i vaig fer una foto de tota la ciutat.

Quan vaig agafar la màquina del temps vaig començar a reflexionar sobre tot el que havia vist. En arribar a casa vaig explicar-ho tot al meu company. L'endemà, vaig veure que la seva feina era una de les que tenia més importància, ja que sense el desenvolupament tecnològic, el món seria un desastre.

A partir d'aquell dia vaig començar a investigar per poder inventar coses i patentar-les. Gràcies a alguns invents que crearé tindrem un món més perfecte en el futur.

Pseudònim: RACHAEL

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot**. Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot**. Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Com creus que serà el futur a l'any 2050?** Sigues valent a l'hora d'imaginar, però es valorarà el poder de la versemblança

Vaig anar al museu itinerant de la robòtica, l'estiu del 2013, hi allà vaig veure ben clar, que d'aquí uns anys la tecnologia avançaria. Crec que d'aquí 70 anys per exemple, ja haurem experimentat alguns canvis respecte la tecnologia, perquè precisament cada any van sortint coses noves. Des del 1970, aproximadament fins al 2000 no es coneixia tanta tecnologia com hi ha ara. Ara fa 15 anys va ser quan va començar a haver-hi la més gran de les tecnologies que hi ha hagut a la història. Si des de fa 15 anys ja hi ha hagut aquest canvi, em costa imaginar d'aquí 70 anys com anirà el món. Actualment, tenim els robots aspiradores (rumba), robots que cuinen (termo mix), telèfons mòbils, satèl·lits que volten per l'espai i ens envien informació de com va el planeta constantment, i molts altres artefactes que fa 200 anys enrere ningú hagués imaginat.

Segurament el que tothom es pregunta, és si realment els robots podran assolir grans coneixements com per tenir vida pròpia i substituir els humans en un futur molt llunyà. Si és així, tindran sentiments? Sabran cuidar a altres robots? Desapareixeran els humans? Si s'espantllen es sabran arreglar ells sols? Tant si es que sí, com si és que no, nosaltres hem pogut fer moltes coses, per exemple aquest últim punt, amb la ajuda de metges. De totes maneres no crec que l'espècie humana es deixi extingir per els seus propis invents, i que aquests manipulin el món. Crec que si nosaltres volem, sí que podran tenir sentiments perquè hi pot haver alguna forma de programar perquè sentin tristesa, afecte, amor...

A mi personalment no m'agradaria gaire que els robots manipulessin el món, crec que això acabaria amb la història, amb tota la cultura, totes les etapes que s'han viscut durant la existència del món, pot ser que acabessin els llocs que deixen empremtes del nostre passat. Evidentment que la tecnologia ha d'avançar, i també hi ha de haver altres canvis en un futur llunyà, però no m'agradaria que els robots personalitzessin el món. En canvi, si els robots no s'apoderessin del món, igualment la tecnologia té la seva part positiva i trobo que estaria bé que amb els anys es descobrissin coses noves, de noves utilitats, que de manera positiva ens ajudessin a realitzar tasques domèstiques, o de la feina o en altres situacions. Per exemple, cada dia es sap una mica més sobre l'univers, i tot el que hi ha, i pot ser que nous robots ens ajudin a explorar també l'exterior, i així que puguem obtenir més informació i que puguem seguir descobrint coses noves, que sense la ajuda dels robots no podríem fer.

Pseudònim: Lia

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot.** Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot.** Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Com creus que serà el futur a l'any 2050?** Sigues valent a l'hora d'imaginar, però es valorarà el poder de la versemblança

Qui ens assegura que d'aquí 35 anys la nostra espècie perdurarà? Potser estarem tots convertits en màquines sense saber el perquè, sense saber absolutament res, simplement pot passar. A més qui ens assegura que som els únics en el univers? Potser en un altre planeta del sistema solar tenim una espècie de robots o altres aparells sobre els quals no en sabem res i quan menys ho esperem, apareixeran. Qui sap amb certesa si els robots no tenen sentiments, no poden parlar, somiar ni poden fer tot el que els humans fem al llarg de la nostra vida. I és que tot això, ni els humans més intel·ligents del planeta no ho poden saber..

Actualment, al 2015, estem envoltats de robots i màquines, com mòbils, ordinadors, televisió... al quals molts joves fem més cas que als propis humans. I és que és curiós que una petita màquina que no té sentiments, que no pot pensar, et pugui "donar" vida, et pugui fer feliç; a més quan fa un dia que no la toques, sigui quina sigui, la puguis trobar a faltar. Si són simples màquines, com et poden fer sentir així? Si t'ho tot això sembla irònic, com uns petits aparells que pots portar a la butxaca, al bolso, a la maleta et poden fer riure, o plorar, et poden fer feliç, com poden fer sentir tant si representa que no són res. Si t'ho pares a pensar dues vegades, si en l'actualitat ja estem així, depenent dels aparells com si ho fossin tot, com serà en el futur?

Tenim genis que poden arribar a inventar coses fascinants. Potser que ara mateix a les 8:56 de l'11 de febrer de 2015, un geni tingui una idea brillant que ens pot arribar a canviar el món, i és que la pregunta és: per què no?

Les pel·lícules ens ensenyen com serà el futur, amb cotxes voladors, amb robots que ho faran tot, i és que potser serà així, potser en el 2050 estarem tots feliços, sense haver de fer res, perquè ens ho faran tot, cuinar, netejar, conduir... Però qui diu que veient-nos a nosaltres, que sabem estimar i odiar, podem dormir, que podem somiar, que som lliures, que podem triar que fer en cada moment... De mica en mica s'assemblen a nosaltres i cansats de ser el que sempre hem volgut, es rebel·len contra nosaltres, i que de cop l'espècie que ha anat evolucionant durant milions d'anys per culpa de la seva intel·ligència i vagància, per no voler haver de fer res

s'hagi buscat pròpia mort. O potser en comptes de matar-nos ens converteixen en milions d'ells. Si això arriba a passar, s'haurà acabat tot, però tot haurà estat culpa nostra; des dels anys en què vam començar a inventar, a dependre tant de ells, com si no poguéssim viure sense ells, en aquell moment ens vam començar a auto matar.

Pseudònim: Martins9

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot.** Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot.** Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Com creus que serà el futur a l'any 2050?** Sigues valent a l'hora d'imaginar, però es valorarà el poder de la versemblança

En 35 anys les coses podrien canviar molt, els humans, les cases, el transport, el medi ambient... Tot podria funcionar tecnològicament ja que avui en dia utilitzem molt la tecnologia i per moltes coses depenem d'ella. La tecnologia i les màquines faciliten la feina a la humanitat, però també podrien suplir els éssers vius. L'altre dia al telenotícies deien que s'havien fet uns nadons robots. Vaig pensar de què li serviria a una persona comprar-se un robot que fes de nadó, si qualsevol dona pot tenir el seu propi fill. Després de pensar-hi, em vaig arribar preguntar: quins podrien ser aquests canvis si els robots es comencessin a introduir a la vida quotidiana?

En un futur els robots ajudaran, però no supliran als humans. A la pel·lícula Elysium els robots ajuden com persones, serveixen als humans, són màquines que poden curar les malalties incurables. Tal com reflexa la part bona dels robots, també ho fa amb la dolenta, hi ha robots fabricats sense seguir les tres lleis de la robòtica, els tenen de defensa personal, això implica que han d'atacar a altres humans. Fins i tot es pot posar un xip a una persona per programar tots els seus moviments. També penso que qualsevol persona es negaria a que li posessin un xip i si la seva introducció fos contra la seva voluntat, ocasionaria un problema.

Crec que els robots poden col·laborar molt en la millora de la vida humana. Com tot en aquesta vida, hi ha la part positiva i la negativa. La negativa seria que algú produís aquests robots per fer-ne un mal ús. Els fes servir per atacar, culpabilitzant al robot després. I jo considero que si els robots arribessin a suplir els éssers vius seria una cosa bastant greu.

Com vaig llegir a la lectura, en Robbie, és un robot que segueix unes normes establertes com són cuidar, distreure, divertir i/o ajudar a infants. El cas és que a en Robbie un personatge molt important ja que té certs sentiments cap a la nena que cuida i al inrevés.

Crec que ni un robot, ni una màquina podran mostrar sentiments cap algú; potser tindran una relació cordial, però un robot mai podrà ser amic d'un home. Encara que la tecnologia evolucioni molt, un sentiment, un cor, uns òrgans, i la composició que té un humà no la podran tenir mai. En un futur és possible que els robots puguin tenir cervell, ser autòctons i puguin arribar a tenir una forma humana.

Pseudònim: Virtut

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot.** Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot.** Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Com creus que serà el futur a l'any 2050?** Sigues valent a l'hora d'imaginar, però es valorarà el poder de la versemblança

Altre cop m'havia quedat sense energia. Quin trasto de generador! 2050 i encara ningú n'havia pogut fabricar cap sense que s'espatllés en algun moment? Aquest incident em va deixar una mica perduda. I ara què faria jo durant tot el dia sense aparells electrònics? Sense televisió, sense mòbil, sense tauleta... Em va semblar que aquell seria el pitjor dia de la meua vida.

La mare em va obligar a sortir al carrer. Vaig començar a donar voltes per la ciutat sense mirar on anava quan de sobte, un cotxe em va passar pel costat deixant un núvol de fum. Desperta de cop, em vaig fixar millor en el cotxe que gairebé m'atropella. Era un cotxe vell, encara funcionava amb benzina i, sincerament, a mi m'agradaven més els cotxes nous. Corrien més i eren elèctrics, de manera que no feien la pudor que caracteritzava els cotxes antics. A més, gràcies a aquest canvi, es podia respirar millor, per més que la contaminació continuava sent un problema. Vaig fixar-me més per on anava i en la gent amb la qual em creuava, que anava sempre sola i amb la cara enganxada a algun aparell, fins que vaig reparar en el grup.

Eren dues noies i un noi que, en contra de totes les escenes que considerava normals, estaven parlant sense cap màquina. Encuriosida m'hi vaig acostar i em van convidar a afegir-me a la colla. En aquell moment vaig observar que el noi tenia parts metàl·liques. Intentant saber-ne el motiu, vaig començar a parlar amb ells. Anaven tots a les mateixes classes que jo, però com que eren per internet no els coneixia i, com que jo no m'havia interessat a esbrinar-ho, em va agafar per sorpresa. Després de xerrar una bona estona, el noi, que es deia Frank, em va explicar el perquè del seu estat; l'havia atropellat el Tren de mar, un tren que anava d'illa en illa per unes vies flotants. El corrent l'havia arrossegat cap els rails i no s'havia pogut apartar a temps. Els metges no havien tingut més remei que implantar-li parts metàl·liques. M'ho estava passant realment bé amb aquells nois, però, en mirar el rellotge, em vaig adonar que s'havia fet tard. Ens vam acomiadar i de camí a casa em vaig posar a pensar. Potser no m'havia anat tan malament que s'espatllés el generador.

Pseudònim: Ayla

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot.** Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot.** Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Com creus que serà el futur a l'any 2050?** Sigues valent a l'hora d'imaginar, però es valorarà el poder de la versemblança

Ens transportem a l'any 2050.

La tecnologia, increïblement desenvolupada, ens ha envaït d'una manera quasi preocupant, arribant al punt de controlar la vida de les persones. La ciència està en un moment d'esplendor total; tenim eines i coneixements abans desconeguts que han fet possible aquesta insospitada evolució.

Així com al 2015 estàvem acostumats a utilitzar un mòbil, una tauleta, un ordinador... quan 50 anys abans era impensable, avui en dia a ningú li sorpren utilitzar frases com: "aquesta setmana estic malament perquè m'han actualitzat el sistema operatiu i m'han deixat fet pols".

En aquest temps, s'ha anat perfeccionant l'espècie humana. Encara que evitar la mort està fora del nostre abast, les persones viuen joves tota la vida, ja que experts genetistes han trobat la manera de revertir l'envelliment. Al 2015, ja es podia fer amb una cèl·lula.

Després de passar uns tests obligatoris que els donen o no l'aprovació i la llicència per criar els seus futurs fills, els progenitors seleccionen els nostres gens, per tal d'eliminar la major quantitat possible de malalties. La medicina és un factor a recalcar: encara que no hem vençut completament al càncer, s'ha descobert que gran part d'aquests estan associats a malalties infeccioses, que podem controlar. A més, els metges ja poden pràcticament predir, amb només mirar una pantalla, quines malalties contraurem al llarg de la nostra vida.

D'altra banda, la nostra capacitat d'aprenentatge ha estat sorprenentment potenciada. Inspirats per la popular pel·lícula futurista Matrix, els genis de la ciència han creat l'opció d'instal·lar-nos una nova llengua com si fos una aplicació al telèfon. Al 2015, experiments ja demostraven que la nostra memòria i personalitat es podien manipular mitjançant reaccions electroquímiques.

El poder de la tecnologia ha influït fins i tot en l'àmbit social: el nostre millor amic és una computadora, amb només enfocar-te amb la seva lent pot conèixer el teu estat d'ànim i el teu cor millor que qualsevol ésser humà. Són màquines conscients, amb sentiments i una personalitat pròpia.

Després d'aquest viatge al futur podem concloure, doncs, que l'any 2050 serà innovador i suposarà un gran avenç en totes les àrees. Definitivament, serà el punt àlgid de la nostra societat.

Pseudònim: Emily Brontë

Novel·la:

ASIMOV, ISAAC. **Jo, robot.** Ed. Proa, 2014 (Novetat Edició Octubre 2014)

ASIMOV, ISAAC. **Yo, robot.** Ed. Edhasa, 2009

Projecte TLC - <http://mon.uvic.cat/tlc/>

Categoria 1 - 3r d'ESO

Modalitat A - Resposta a la pregunta: **Com creus que serà el futur a l'any 2050?** Sigues valent a l'hora d'imaginar, però es valorarà el poder de la versemblança

Realment, el 2050 no és tan lluny com sembla, si més no, 35 anys en tecnologia dona per molts descobriments, per això, m'atreviré a dir que, d'aquí 35 anys farem servir robots perquè ens ajudin a fer les tasques diàries o amb la feina. Robots especialitzats. Robots que serveixin a les cafeteries, que t'omplin el dipòsit a la benzinera sense la necessitat de baixar del vehicle en un dia d'hivern, que ajudin a la construcció... Potser algun robot com en Herbie, que pugui llegir la ment i ajudar amb la psicologia, ajudar a entendre l'enrevessada ment humana; i ja no parlem de l'extracció de minerals, ja que l'eficiència d'una màquina sempre serà major que la d'un humà.

Les lleis robòtiques també jugaran un paper important, i segur que n'hi haurà més de les tres principals proposades per Isaac Asimov, juntament amb proves periòdiques per comprovar el funcionament de la màquina, el qual promourà més oportunitats d'estudis per les següents generacions ja que es necessitaran mecànics especialitzats que estudiïn els diferents comportaments per saber com millorar-los. Potser, els arribaran a especialitzar tant com al Cutie (QT-1) que, si acaba sent muntat a alguna estació espacial no creurà que els humans l'hagin inventat, ni que la Terra existeixi, i que la seva missió és servir al seu déu, el Sol; però aquests són riscos que s'han de córrer en ordre d'avançar.

Al llibre es diu que les nacions, els països, s'hauran ajuntat en regions el qual és molt bona idea ja que facilitaria molt l'organització de la població, per això penso que si és possible, en el futur estarem dividits en regions i que no serà necessari dur passaports o les carteres plenes de targetes, ja que es durien unes plaquetes de memòria al voltant del coll en comptes de carregar amb cinc-centes coses a les bosses; Seria com un penjoll modern, on hi hauria emmagatzemades totes les dades importants i serviria de clau pels vehicles, per les cases... També podria estar en forma de braçalet, per la gent propensa a perdre els collars o als que els incomoda dur cordes al voltant del coll.

Per últim, imagino que es deixarà l'elecció de relacionar-se amb les màquines a cadascú, que la introducció dels robots a la societat serà difícil ja que hi haurà molta gent que no estarà d'acord amb tenir màquines fent la feina dels humans, i encara que part de la població no estigui d'acord amb tindre'ls al voltant, al ser una elecció pròpia el fer-los servir o no, no serà un gran problema.

Pseudònim: the1975LO